

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

ADVENTURES,

&c. &c.

THE
LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

540 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

TEL. 733-7321

CHICAGO, ILL. 60637

CHICAGO, ILL. 60637

CHICAGO, ILL. 60637

CHICAGO, ILL. 60637

CHICAGO, ILL. 60637

CHICAGO, ILL. 60637

பரமாமதகுருவன்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

PRINTED BY J. HADDON, FINSBURY.

PL
4758.1
P46pE
1822

TO THE

HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR

MANAGING THE AFFAIRS

OF THE

UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

a

572856
LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

<http://www.archive.org/details/paramaratakuruvi00besc>

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

---

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi,* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Telooḡoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

---

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarojookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

---

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

---

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

---

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

---

* Thus, the letters க , ச , த , ப , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “ஏதேரபநதபேரல்லாப்பேண்ண:” where we observe that the initial ப, of the word பேரல்லாப்பு, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle பநத, from the verb பருகி மது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun அநத, and that the letter ப was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதேர, and the initial vowel of the word அநத, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (ta) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஓ and ஊ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typosetiarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur."

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	for meadows	read	belly
—	59	—	15	— conjurer	—	divine conjurer
—	80	—	7	— repast	—	supper
—	135	—	14	— ஜயனார்	—	ஜயனார்
—	138	—	20	— கட்டிவெக்கிறது	—	கட்டுவெக்கிறது
—	139	—	7, 8	— அருவாவர்	—	அரிவாவர்
—	150	—	3	— சம்பிரம்	—	சம்பிரம்
—	151	—	22	— சாதுஷண	—	சாதுஷண
—	153	—	8	— சிறுது	—	சிறுது
—	156	—	19	— தாடகம்	—	தாடகம்
—	185	—	9	— டுண்டாகி	—	டுண்டாகி
—	118	—	18	insert அடபாடம், sub. a tumult, a quarrel		
—	143	—	23	insert கிஷு, sub. a bough		

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாமதகுருவீன

கனத

முதலாவது

ஆமனாகநத

கனத.

பரமாமதனேன் ஹேருகுருவானவரி
ருநதார். அவரேனதுக்கூழியஞ்சேய்ய
மடியுமனையனும்பேறையுமிணைச்சுருட
னுமேன்னவரீசுஜாக்கனாகனருநதார்
கன்த. இவர்கன்தவருங்கானையாகமந்
தச்சுஜாக்கனாவசாரிக்கக்கிமுமங்கன்த
வழிபோய்த்திரும்பிமபத்துக்குவருகய
லோருநான்தான்அஞ்சாமநேரத்திலோ
ராம்துங்கனாக்குச்சேனார் கன்த.

இநதநதிகோடதானகயால்தழித்திருக்
கும்பேவனாய்கபக்கப்பபாதேன்னரு
வானவரீமணைச்சணையேன ஆம்நிணித்தி
னரசோதிக்கன்தார். அதும்கிவன்புனக
யணைச்சுருடியும்துப்பதனாவக்கனகய
லேநதினகோல்கன்கப்பனையக்கோண்டு
போயனத ஆம்நாயண்டாதாதநின்மேட்
டததண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

தோய்ததுவபன் ண்ணீர்சு றேன் றப
 னகநதது க ண்டு டி ஷ ஸ்ச் சே ன் ன ப வ ன் ப த
 றித் த வ றி ஷ னு ந தோ ட ட ஐ யா வ ய் யா ந தி
 னு ய க் க ட க் க வ ட் ப் போ த ற வ ரா ய ன் னு 'அ து ஷ
 ழித் திரு ந து ந ா ன் தோ ட வ ப னே ந ச் ச ந ா க ம்
 போ லே சீ றித் தி யோ ரி கோ ப த் தி ம் ப ன க ந
 து ப ா ய் ந தே ன் ண யே தி ரீத் த வே கு ளி க் கு
 ந ா னு ய ரீ ப னு ழத் துத் த ப் ப ன தே ய தி சே ய ந
 த ா னே ன் ன ன். அ து க் கு க் கு ரு வ ா ன வ ரீ தே
 வ திரு வ ள த் து க் கு ந ா மே ன் ன சே ய் போ த்
 ச ம் ற நே ர ங் க ா த் திரு ப் போ மே ன் ன னு ட
 ய ல் ரு ண் ட நி ழ ஷ ஸ்ச் சே ய் து ப ட ரீ ந த ழ த் சோ
 ஷ ய லு லு ன் க ா ரீ ந த ா ரீ க ள். அ ங் கே போ
 னு து போ க் க ஷ ந த ந தி ய ன் ப ல ஷ சே ஷ ங்
 க ஷ ள ய வ ன வ ன் சோ ல் லீ க் கோ ண் டு வ ரு ம
 ள ஷ ல் ம டி யே ன் ப வ ன் சோ ன் ன த ா வ து.

இநதநதியன் கு றா ற னு ந த ந தி ர னு ம் ப ம் ப
 ல னு ன ற ற யே ன் ப ா ட ன் சோ ல் ல க் கே டி ரு க்
 கி றே ன். எ ன் ப ா ட ன் வே கு ஷ ய ா ப ா ரி
 ய ா க் கு ம். அ வ ரோ ரு ந ா லு ப் ப ப் போ தி
 யே ம் ற ன ஷ ர ண் டு க னு னு த க ஷ ள த் த ா னு ந
 த ன் கூ ட ா ளி யு மே ா டி க் கோ ண் டு ந டு வ ா ம்
 ற லீ ற ங் கி வ ரு னு க ய் ல் ற ப ம ட் டு மே ா டு கி
 ற கு ளி ரீ ந த த ண் ணீ ரி லே கோ னு ப ந ா ள ா
 க க் கோ ள் ள ஷ ச் ச ம் ற ஷ ள ப் ப ா ற த் த ா ங் க
 லு ங் கு ளி க் து க் க னு னு த க ஷ ள ய நி ற த் தி க் கு
 ளி ப் ப ா டி னு ரீ க ள்.

ப ன் ப க் க ற ர க் கு ச் சே ன் ன ஷ ப த் தி லு ப்
 பே ல் ல ா த் து ய ம ா ற தி ன் ன து ம ல் ல ா ம

ணன் அய்து நததிருநதகோணினகவா
 னயச்சுற்றுநதிமவாமலம்புதமாயப்பேஸ்
 லாஞ்சோரிநதுவட்டுத்திருடனதாகக்கண்
 டார்சுலா. ஆஆஇநதவபுபப்பிடுங்கிக்
 கோண்டிருநததினலேயல்லோபேங்கலா
 யாறுவடிகாங்காமல்வடதுமகாநன்னும
 யேன்ருவர்கலாசநதோடிப்பிடர்கலோன்
 மடிசோன்னன்.

அதம்புப்பேறுதயாணவன்மயலேருசேய்
 திதுவக்கினன். இநதவாழ்க்குலாவுபா
 யதநதிருநதிருட்டுக்கலாமேத்தவேன்னுரி
 லேநபநததுகேட்க. ஒருநாய்திருடன
 வாட்டுக்கறிக்கண்டத்தவாயலேகவ்
 வக்கோண்டுநுபாழ்லேநீநதிப்போ
 னகய்கபபாகவாறுவேலேருமாய்லத்
 துண்டுதண்ணீரிலேகாடினதாம். நாயோ
 வேன்லலோருகபடில்லாமல்கண்டது
 பேரியதேன்லதோன்றினதினலேகவ்வ
 யருநததுண்டத்தவட்டுப்பேரியநதக்
 கவ்வபமிழ்நதினபோததுவமிதுவம்போ
 யழ்லநாயுமவேலுமனேயுரிச்சேன்
 தேன்னன்.

இப்படிபேசிக்கோண்டிருக்ககயலக்க
 றாயலிருநதோருதினாக்காரணவாக்
 கண்டார்சுலா. ஒருசாண்தண்ணீர்மாத்
 தாமாழ்லோடாடிவருகிறதினலவன்ருதி
 றாமேனின்லசுழ்லங்குசாமல்சுசு
 வேன்லகடுகிவநதான். இநதக்கண்டா
 வர்கலா ஐனயயோபேங்கலாருக்கலுக்கு

குதிறாய்குநதாலவருமவனாயண்டநாங்
கனும்பயமில்லாமலாற்றிலுங்கலா
மே எப்படியாகிலுமோருகுதிறாவாங்
கவேணுமயாபேன்மன்முடத்துவக்கி
னர்கல்த. பரமாம்தருவானுநதச்சேய்
திமேலுக்குப்பேசுபோமேன்முபோது
சாய்நதவந்தமாணநேரங்கிடினதினலேதி
ரும்பவாற்றித்திறாசோதிக்கவனுப்
பினர்.

உப்படியேயநதக்கோல்தலுக்கப்பறுப
னுயத்தானேமனுபயன்கோண்டுபோயுல்த
லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேனின்
றியவநததினலேசம்முங்கிலாம்பாதனதக்
கண்டு கலிகூர்நதோடச்சுமயஞ்சும
யம்பவாய்வடாதுசத்தப்படாதுசுறுக்காய்
வாருங்கோல்த உய்றுக்குநல்லசோத்திய
நேரமாய்முறு இப்போதுஞ்சவங்குசவந
தேனவயல்லையேன்முன். இநதநன்னுமனு
மனுபயன்சோல்லக்கூட்டிபவேல்லாருநதி
டிரேன்மேநுநதுகிமாபேன்பாரின்றிய
றுவரும்பதலமாகவாற்றிலுங்கினர்கல்த.
காலாலடிபடவனுல்தலாய்ச்சல
சலவேன்னுஞ்சத்தமிடாதபடிக்குனுபத்த
போவ்வேராதடிக்குக்காணுத்தண்ணீர்மே
லேடுத்தத்தாக்கியப்பாற்பேரித்தான்றித்
துணுக்கேனநேஞ்சம்பனுதக்கத்தாண்டித்
தாண்டிநதியுயக்கபநதுபோனர்கல்த.

கனாசேன்மேறினவடனேபடசஞ்சலத்
துக்கலாபாகமகிழ்நதுதுல்தலுக்கோண்

புருக் கிறபேரதுபநதிநின்ற னுடனேன் ப
வன்றன் ணக்கூடாமல் மய்ந்து வர்க ளா
யேண்ணினுன். எண்ணின டைத் திணை வர்
மாத்திரங்க ண்பதினுல் அப்பாபாபப் பா
பாபோருவனய் ஹேபேபோனுனையதோ
றுவநதுபேர் மாத்திரம்நிற்கியே னுமயா
வேன்றபயமிடான். எல்லாறுதயும்வா
றுசயாப்திறத்தியரு னுமனும் னுமரு
தானேகணக்குப்பார்க்கவேப்போதுநதன்
ணநிக்கிக் கணக்கேய் னபடியணைவார்
மாத்திரம்நிற்கியேமேன்றார். அப்படிய
வனவன்றன் ணடைப்போழிநதவர்க ளா
மாத்திரங்கூடாநதினுலோருத்தணயாறு
டைநுங்கினதுதங்க ளுக்குவ் னோநிச்சயமா
யம்மு.

அதுக்கவர்க ள்கூகவேன்றலுந்க்கோ
வேன்ற னுதுதம் னுலோனோருவனேருவ
ணக்கடிக்கோண்டுநேயுட்குநதியேக
றுடினுங்கடதேபுலியனுங்கோடிதேலோ
காத்தியநதம்வணங்கிவாழ்த்திப்பணிநது
புகழப்படும்பரமாந்தருடைந் னுணடை
நுங்கச்சம்முமஞ்சாதேபோனுயோ அபாவு
ணக்கத்தண்பேரியநேஞ்சோகருங்கறுட்டு
மகனேகோடுமவேங் னகப்பறப்பேநியனி
லோகத்திலாபாயோ இணிக்குவதம்புணை
யருடிப்போபாயோ உன்னம்மு னு
தும்வம்மிக்காய உன்னடமணலிலேகா
னல்ப்பாய உன்னனைக ளாயக்கிணிடேய
உன்பயமுழன்றவறவா உன்பல்தல்துல்த

ஸாலைநீதம்ப இனியீதமின்றிக்குவதறும
யின்றிநின்றவடபத்தறுபயாஸ்தமின்றிபே
ருதுகிடக்கபேன்றிர்கல்த.

இப்படி பம்பலவனுசுபுநதிட்டுந்நுகநே
ரித்துவரல்முறுக்கிப்பதம்றுக்கோண்டி
ருநதாரீகலா. ஆகிலும்பதமுனமிஸ்ச்சத்
தணத்தினுலநநேரமட்டுநதங்கலுக்குலா
லாம்புலேபேபோனவனின்னுனேன்லேரு
வனமுயவமிஸ்ஸயபனேபனேன்லுவுசா
ரிக்கவமிஸ்ஸ. அத்தலுபாயிலேபழிப்
போக்கனுகப்புத்திமாலைருவன்சேன்லும
னதிரங்கி ஏனதயாபேதுவநததுரிதமேன்
னசோல்லுங்கோலோன்லுகேடான். அவர்
கலுமோலுங்குபபநபநதனுதச்சோல்லப
வனிவர் கலாமிஸ்ச்சத்தணத்தனுதநன்லுய்க்
கண்டு கோண்டு னுன்னுனதேல்லாமாய்ம்
லுநிங்கலோனக்கோத்தபேகுமாணத்தனுதச்
சேய்வரீகலாநுலாம்புலேபேபோனவ
ணயங்கேயனுழப்பிக்கபேனக்குத்திராணி
யுண்டுபேகுவுத்தனுதபடித்தவனுக்குமேன்
லுன். அதுக்குக்குருவானவரிசநதோஉப்
பட்டுநியிப்படிசேய்தாஸ்வழிக்குவபத்தி
ருநதநாம்பத்தஞ்சுபணுணுனக்கேதரு
பேரமேன்லுர்.

உபநாஸகம் ஸேநதிநதடினயபேரங்
கியதிலேயாக் குமிநதவத் தபேரடிருக்
குதுநிங் கலாநிநாநிநாபாய்ருநதிநதத் த
டியால் னுதுகிலேராதடியபேயபந
பன் லுன்பேயுநாச்சேரால் லேபண்ணிக்

கோண்டு வந்தாலாவது மிகவே வந்திருக்க
 கப்பண்ணு வேணென்றான். இப்படியவர்
 கண்ணுநிறத்தினுந் திகிலுந் திகிலுந் திகிலுந்
 கின்மேலே பலக்கவோடடிபோடவவரும்
 அப்பாடாநான் அன்குருவேன்ன அவனேன்
 மென்றான். இவ்வாறாவனெல்லாறுதய
 மோருவச்சுவச்சுவையவர் கண்ணுந் திகிலுந்
 பேயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கே
 மவமாறுபேயரினோருவறுங்குறுமயா
 மலநிற்கக்கண்டோத்துக்கோண்டாரீகல்.
 ஆறுகயாலதிசையப்பட்டுவந்ததேவவத்
 னதக்காரணமிகவம் உறுதித்துச்சொன்ன
 பணத்ததக்கோடுத்துவட்டுப்போனாரீகல்.

இரண்டாவது/குதினா

முடனுடவாங்கின

கனது.

பரமாம்தகுருவனுமநதுசீடாக்கனாம
பத்துக்குச்சேன்மடீன்பு ஆம்முலேதாங்கனா
புடவபதினயச்சோல்லத்திரிநதாங்கனா.

அதிலேமடத்தனுதப்பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதபேராகுருக்குருட்டுக்கிழவநபநததேல்
லாத்தனுதயம்வபரமாய்க்கேட்டுநீங்கனாங்
கனாபேண்ணிக்கணக்கேம்முணவனகய
லேமோசம்பநததேன்முருக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்பேவோருவணபேன்கிலுந
தப்பவட்பேண்ணினும்கணக்குத்தப்பும்.
ஆகிலும்பேவோசனுமயம்பநதாலிப்படிப்பத்
பமோசம்பவராதபடக்குபாயநானேசோல்
லித்தருகிமேன். காட்டிலேகிடக்குஞ்சாணுங்கி
பேராமுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடி
யேல்லாருஞ்சுழுவருநதுருணிமுக்குச்சா
ணத்திம்படக்குணிநதமுக்கினதின்புருசா
ணியம்புடகுழிகனாபேண்ணபேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தணபேரேன்முயிலாமே.
அப்படியே அறுபதேமுபதுவருஉத்துக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டு கனாகூடனவடத்

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிண்பனாகயதாக்க
குமேன்அல்த.

இதுநல்லவபாயநதானேபணத்துக்குஞ்சி
லவஸ்ஸயோருத்தனுக்குநதோன்றதே
பேரயம். ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதிறாபாங்கினுலுத்தமம். இயா
வேப்படியாகிலுமுக்குக்குதிறாசம்பா
திக்கவேணுமேன்அசகலருஞ்சோல்லக்குதி
றாவுஸயேவ்வொபாயருக்குமேன்அரு
வம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிடத்தில்நா
அபேரன் இம்பதுபேரன்னிக்குறையா
தேன்அகேடதினலையம்மாத்திரத்துக்கப
காசமில்ஸயேன்அருவாணவச்சாதித்
தார்.

இவ்வாறிவர்கல்தபலநாநுமாலோச
ணசேய்துகோண்டருக்கனாகயலேமேய
வடகமறுவப்பசுபோருநால்த்பேரானு
துசாயும்வேணாயல்வட்டுக்குவாராத
றுதக்கணடுரிலேங்குநதேடனர்கல்த. தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினல்மறுநால்த
மடிபேன்பவன்சுற்றுக்கிஅமங்கலிலே
தேடப்பேரான்.

எங்குங்காணுமல்நுன்னாநால்தபநதும
பத்துக்குச்சேன்றவடத்திலே அய்யாபசு
றுவக்கானேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவஸயாப்பநமக்குக்குதிறாயகப்படதேன்
அசநதோடமாய்ச்சேரன்னுன். அதேப்ப
டியேன்அசயோடேருவங்கேட்கப்பேர
னகமறுவறுயத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடு கோல் ஊக்குக் கோல் ஊபேபாயேல்
 லாஞ்சோதித்து வருகையிலோரு பேரிய
 பேரியன்களுர்ச்சார்வலேநா ஊநதுகோ
 லீனுகக்குதினாகல்தேமயவங்கிடக்கவுங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்றவ
 டத்திலேங் குமருகையனம்மனுவப்பபாத
 குதினாடாடக ஊக்கண்டு அதில்தவநத
 போருவணக்கேட்கவதுகல்துதினாடா
 டதானேன்மோவ்வோன்மக்குநா ஊ
 நதுபோன்மாத் திர்வலையாமேன்மமவ
 னேனனக்குச்சோன்னன். அய்யாவதுநல்ல
 சமயஞ்சுலாபமாய்ச்சாதிக்குதினாவ
 ரும்தாமேப்படிவலாதித்தோமோவேப்
 படிபடிப்பித்தோமோவப்படியேலிதா
 குமேன்மம'டியேன்கிறவன்சோன்னன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 தேமனடியனேன்மவணக்கூ'டிக்நகைய
 ஊநதுபோன்கோடுத்துடனேபயணப்படுத்
 தியனுப்பினார்கலா.

சோன்னதன்னமக்கும'டியுமனடியனுங்கு
 தினாடாடக லாங்கப்படிப்பட்டுப்போ
 னடியபாடுடனேன்பவனேருசநதேகத்
 தக்கோண்டு வநதுவடான். நல்லசா
 தித்தாகத டாடக லாங்குமேன்மவனத்
 தக்கோலாநங்கோலாவநதாலுமனடகாத்த
 டிப்பாடல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமனத
 யாரனடகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருநக
 யால்தத டாடக தேன்மனேபத்துக்
 கோழிக ஊக்கூடனவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்புறமிதுக்குப்
பேரம்வழிசோல்லுங்கோலோன்றான்.

என்றதுக்கேட்பேல்லாகும்வேடுவழிப்
பாடமாயோருவ்வேருவணப்பார்த்துக்
கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருந்தார்
கலா. அனேகநேரம்போனடம்பாடுகுருவா
னவர்தானேநமக்குல்தோயோருவனதுப
காத்தாலோபுயவேமேவழிகாணேனேன்
அதனித்தனியேநின்றனாவறையங்கேட்க
வவனவன்போக்குச்சோன்றான். இவந்தி
னநதினநானே ஆம்மலேபோய்வேண்டி
யதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுவரவங்காடி
லேபோய்வேண்டியவேரிகுட்புசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோல்தாவனதுபகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனேவேன்அலரவம்பகலுமா
கப்பின்பாங்காமல்மடப்பலாஸியலேநா
னேகிடநதுபத்துப்பேருக்குச்சோஅக்கவ
நானுவதுக்கறிகனாச்சனமக்கவ்வநது
யானபணியாராண்டுபண்ணவம்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணுடயலேசாகிறதல்
லோடிகனதுபகாக்கிறதேன்னுலாடுமோ
வேன்அசோன்றான். மத்தேருவன்வட
யாளுண்ணேநானும்குப்போய்த்தநதா
வனம்பண்ணிவாய்கோப்பலித்துடாகங்
களுவகனாககால்கத்திசேய்துளுமையோ
பேல்லாவனுட்பாணங்கனாயுடிகித்தபின்
புபுங்காவனங்கலாபலவநதிரிநதுபதுவ
குட்புகனாதேரிநதேடுத்துப்புச்சியமாயங்

கேகோண்டுபநதுநேடுஞ்சாங்குலாத் தோ
டுத்துப்பலவக்கிறகங்கலிலேயம்சண
யோபேசாத்தித்தேவபுனசக்குறித்தியமேயு
தவசேய்வதேன்பாரிசமல்லோவாத் தோ
பனபயங்கிபக்கலாமோபேன்அன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லாஹ்லா
துதானேபேரானமஹ்ரண்டுபேர்கலா
லேயுமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கலா
பேரகிறவர்கலாவசாரிக்கவமவர்கலா
சொல்லுமுத்தரத்துக்குமவவத்தரங்கோ
டுக்கவங்கோண்டுபநதுவடும்பபுக்குக்
கேட்டுத்தீர்க்கவஹ்கியாதவேலையாய்குக்
கிஅன். கனபசியலேம'டியேன்பவனேதுக்
கானுலுமேவனசஹமயத்துக்கேல்லாங்க
ஹபசநஹதபேன்னபக்குப்போஹவனல்லோ.
ஹகயால்நீங்கலாடிக்கடவேண்டியவ
பியத்துக்குத்திரியவேணுஹ்லாதுதானே
நானுலங்கேசும்மாவல்லோவாகுக்கி
மேன். அநதஹ்ஹபஹயமடியலேஹவத்
துக்கோண்டுஹகயாலேதஹ்வப்போர்ஹவ
யாலேஹடிமார்போபணத்தேயன்போ
டுபேணியஹகாப்பேன். குதிஹபோரித்
தாலேபோதும்பபத்தும்பஹயாசம்
பாரீக்கபோண்ணுதேன்அர்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
பக்கும்போதுஹ்னஅஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
ஹதயத்தோடுபுறப்ப'டம'டியுமஹபயஹ்
ரண்பஹரக்காதவபுக்கப்பால்ஹன்கண்டு
குறித்தவஹபயாஹத்துக்குப்போய்ச்சாம்

பய்ப்புசினிக்காய்த் திரவாபக்காய்த் துக்கி
பநதுவேரியன்கனாக் குச்சேனனாக்.

அனதக் கண்டுமிகவுங்கலிகூர்நதுகாத் தி
ருநதுகுடியாணவன்கிடப்போய்நதுக்குத்
னாடாட்டகலிலேங்கலுக்கோருடாட்ட
யபசியமாப்த் தரவேணுமப்பாபேன்
கேஞ்சினாக். அவனுமிவாக் பேனத
னுமகண்டுக்கோண்டு ஓவநதுவந்தமசாதிக்
குதினாடாட்டகலிலேங்கலுக்கோருடாட்ட
வாக் கோரவேருவனபேய்நதுகாக்குமேன்
மவன்சோல்லப்போமய்யாவதுக்கனந
துபோன்தானுலாவனவனபேய்நதுகா
லுமிபோமோவனதோனவநதுபோன்
யும்பாங்கிக்கோண்டுநல்லாட்டகலிலே
தாருமப்பாபேன்னாக். அதற்குபனிக்
கலநல்லகிறேய்த் தரவேணுமய்யுங்க
லுக்கனதப்பய்யுங்கலுக்கோருடாட்ட
சம்மதிக் கிறேன். அனதயாலுங்கலுக்கோ
ருடாட்டகலிலேங்கலுக்கோருடாட்ட
போங்கினதாப்புறத்தியலேபேனிலை
தையுங்கோலோனனன். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத்திலும்பேரியதோருகானயத்
தேரிநதேடுத்துமனாநாதிகாலமேபலா
லுபேன்னவையும்கோருதேருதபுறப்
படாக்.

மடிதனுமேய்பதலமாபாட்டகலிலே
டுத்தேய்நதுவனனானேவழிகாட்
டக் கோண்டுபோனகயம்மடிசோல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அமுன்னே ரீகந்தசோன்
னது

“தவஞ்சேய்வாரீதங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கந்தபண்ணிக்
கோண்டுபருகிறதவத்தின்பலணிதுவே
சாதிக் குதிறுநாறுபோன்நாற்றம்மபது
போன்பேறத்தக்கதுநானமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிலேமேயேன்
அன். அதுக்குமறுபயனிதிலேயாலோசனை
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமற்றேல்லாம்
புறத்தபுகழ்மில்”

வேன்றதுநீகேட்கவல்லையோ. உலாதிய
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுன்பம்
வருமோழியமற்றதேல்லாநதுன்பமு
அபகீர்த்தியுமாகும். எந்தோப்பனரீநேடு
நாந்தவேகுபண்ணியங்கனாச்சேய்தல்லோ
நான்பிறநதபலணியுமகிழ்ச்சியுய்யங்கண்
பாரேன்றமறுபயன்சோன்னன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவனாத்
தால் ஆச்சாறுணாக்குமோ” நல்லணக்கு
நன்னமவருநதீவணக்குத்தியுமவரு
மேன்அன்.

இப்படியேபோசிக்கோண்டுபேகுதாரநப
நதபின்பசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
பக்குறக்கேபட்டுவழித்தாடினபுசினிக்காய்
கிழுகோத்துக்கோத்தாய்ப்பபரீநதசே

மடத் துவாசலில் நுழையும்போது அப்
பாடாபப்பாடா வேன்றதங்கல்தாமிலே
யுறநதுகோண்டு கீழையடித்துவருந
தார்கலா. ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேண்ணவேன்றமய்யவர்கல்தவநது

ஹகதூக்கியேடுத்துக்கேட்கநபநதவம்தமா
 ணமேல்லாமிருவரும்தபரமாய்ச்சோன்
 ணபம்பாடும'டிபேன்பவன்சோன்னுன்.
 உப்யாநாண்டிறநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தண்பேகக்குதிறுஹயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமாய்நீலாத்
 திலேயும்பேருமத்திலேயுசலோத்தருப
 மாய் ஒருபூநீலாமாயன்னங்கூ'டில்க்கி
 பநதமறியாஹுமிருசேவ்வஹத்துக்
 கோண்டிருவரம்கஹநீலாத்தேவ்வாஸ
 யநதூக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபநாலுக்
 வரத்தூநீ'டியோடனசுமக்கும்பேகஹுத்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்னுன்.

உதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கணாயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுல்துதானேயாகிலுங்குதிறு
 மறியும்போனதுதாவணா. மறியாயருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்தினிமேம்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததினமேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கலா. நான்கிழவனுக்குமநதவங்கக்கு
 திறுசும்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 ணக்குவேண்டாமப்பாபேன்னுர்.

ஸ்ரீனமாவது

வாடனாகமாடேறிப்

பயணமடையான

கனது.

பலநாளோரழிந்தபின்புதாரப்பயணத்துக்கவசமவந்தது. அத்தண்தாரங்கானதுபயாகப்போகக்கூடாதேன்றோருமோறுபுமாடுவாடனாகக்கமத்திக்கோண்டுவந்தார்கலா. அதின்வாடனாக்குநித்தஸ்ரீனமபணங்கோடுக்கத்தீர்ந்தபலவலுபலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்கபந்தபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போனார்கலா.

கோடுமவேணிற்காலமாகக்கோலாலநடக்கநடக்கச்சுலாநச்சுலாலோனவேயலுமேறிக்கபோருமாமுஞ்சேடியங்கினுபயாமலுமோருமனறுவநிபுலுமில்லாமலும்வேடவேலியலகப்பிடார்கலா. அப்படிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோரத்தனதப்போமல்பபசங்கினுரத்தண்டுபோலேகிபுக்குருக்கலாதுவண்டுமாமுனின்முகேழுவதத்திரிந்தார்கலா. அனதக்கண்டுசு

உருக்கலவறுதயேடுத்திறக்கியேரருநிழ
 லல்லாறுமயாஸ்நிதத்தினமாடினழ
 லங்கிபத்திச்சுயாஸ்வசிக் கோண்டி
 ருந்தார்கல்த. அபருக்கிதிலேவேடுவாறு
 தலாணதின்டயடுகுநநதகாற்றுவசமீஸ
 வமாடினமேலேறிமேஸ்தாஸ்தமேஸ்தாஸ்த
 போய்ப்போதுசாய்நதுபோகாருன்னே
 யோருசிம்மாநிம்சேன்றிமங்கினர்கல்த.

அங்கேசியியதோருநறுபகூபத்தினுறுபந
 தவடனேமாட்டுக்காரனுகுருன்றுபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்போராத்தேன்றுண். இதே
 துருன்னுன்னேபேபோருநதினவம்றுறுக்
 கூலியதுதாணல்லோவேன்றுவர்கல்த
 சோல்லவவன்மறுத்துச்சோல்லுபான்
 மாடுவாகனமாகவதவனதுக்கிநதக்கூல்
 போருநதினதுசரியேபன்புநடுபழியலேன்
 மாடுவேயலுக்குக்குறுபயாகவதவனதுக்
 குக்கூல்தேறுவயல்லையோவேன்றுகூப்ப
 பவஞ்ஞாயம்தேன்றுவர்கல்தசினநதே
 திர்க்கவேடுசுண்ணுபபம்றுக்கோண்டார
 பாரமிக்சினதினுலாராரேல்லாருமதி
 ர்நதாணும்பேண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்த்தார்கல்த. அதிலேஞாயக்காரனேன்
 றேருபறுபயாச்சிசநதடறுபயமத்தியரு
 வறுகவழக்குங்கேட்டுநான்சோல்லுநதிர்
 பக்குஸ்தாஸ்தர்கலோரவேன்றுசம்மதி
 கேட்டன்புசோல்லுபான்.

நாந்தாறேருநாணருக்குப்போறுகய
 லோரிதாத்திரிபேரியதோருவடுதியலே

தங்கினேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுன்
 ஸ்சாப்டபவேண்டுமெல்லாம் உக்
 குக்கோடுப்பார்கலா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவக் கவகாசமில்லாததினாலொன்றந
 தேனாயல் உயேன்றேன். அப்போதன்
 வந்தவர்களுக்கோராராட்டுப்பெருநது
 னாய் குப்புச்சலாக் கயக் கோர்த் துத்
 தணல்மேய்சுழம் ஸ்சுடுகிறார்கலா. அதுவே
 கவேகப்புனகநதுவடும்பாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாய் நதது நான்கோண்டு வந்த
 கடிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாப்டுகிறது
 நல்லதென்றத் துதச்சம் ஸ்நேரஞ்சுழம்
 ஸ்சுடுகோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தையநதப்புகமேய்டிதத்
 தோருகயாலுதச்சுழம் மய் ஸ்சுடுக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்டப
 டுக்கோண்டேன்.

புதுபொகவேண்டுமென்றிருக்கயலே
 வடுதிக்காரந்நான்பாசணமாகந்நதுத்
 குக்கல்கேட்டான். அவன்கேட்கநாந்நு
 யமென்றநாங்கலிருவரும்துக்குப்பே
 சவந்தவாதிக்காரணனுக்குப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரிவேகுபுத்திமாந்
 மேத்தச்சமர்த்தன்மிகவநிதிராயநதேரிந
 தவண்வன்பண்ணினதிரிமாந்நகேட்கக்
 கறிதின்மவன்உயபண்டாங்கயிடுமண
 னாகந்நதுக்குஉயபணத்தின்மணமாம
 மே. இதுதான்சிரிப்பேன்வடுதிக்கார
 ணயருகேயுழத்தப்பணநிறுநததுப

ஹயயவன்முக்கிலேயமுநதவஹத்தத்தேய்த்
தான். அவனுமுக்குப்போகுதஹயயோ
வநதகூல்போருமேன்அன். கேட்டீர்க
லோராவதுவேதாயமிதுவேநீதியல்லோ
வநதத்தீர்ஹவதாஹுங்கலநக்குமாபேறி
வநததுக்குக்கூல்பணமுமாடிணிழலில்
நநததுக்குக்கூல்பணநிழலும்போதும்.

ஆகிலுமிப்போதஹத்தமித்ததிஹம்மாட்
டுநிழற்கூலக்குப்பணச்சத்தமோத்துக்
கோண்டவணச்சிக்கேனப்படித்தப்ப
ணப்பஹயக்காசிலேயடித்தடித்துக்
கேடாயோவேன்அன். அவனுமாமயா
வாமயாகேட்டேன்கூடக்கேட்டேன்கா
துநோகுதுபோருங்கூல்போருமப்பாவேன்
அன். குருவமுன்பாபேனக்குப்போருமிந
தச்சஞ்சலமேனக்காகாதுநியுன்மாட்டாக்
கோண்டுபோவணிப்பயணங்கோஞ்சங்கா
லமேமேலாநமேலாநபநதுபோகிலே
னேன்ஹவணப்போகச்சோன்னார். வழக்கு
நன்அய்த்தீர்த்ததாயக்காரணமிகவம்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுப்பினார்.

நாலாவது

குதிரட்டிக் கத

தூண்டில்லிட்ட

கத.

மஹாநாட்டுருவஞ்சீடரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூவனவடனையாய்த
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கல்த. தலாநதந
னையாய்ப்போறுதிலேயன்னங்காதவழி
முகியாளுண்ணேவேயலேறினதுக்கண்
டோருகுலஞ்சோலையலிங்கினுர்கல்த.
அங்கேயலாப்பாறிக் கோண்டிருக்கைய
லேறினச்சனென்பவன்பெரிக்குப்போய்ச்
சம்பமாயருநதுவேரியங்கால்கடுவப்
போனன்.

கறாமன் பேரிலோர் ஐயனர்கோவல
ருநதததிலேநவமாய்மண்ணுங்கடபேரிய
தோருகுதிறாநேய்மிக்கடனாகக்கோண்டு
வநதுறுவத்திருநது. ஏரிநிறுநததண்
ணிராகவநதண்ணீர்தேரநததாகவமிருப்
பதினுநதமண்குதிறாமணிபுலையேரியல்
மினச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிறாந்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கறாமனின்ம

மண்ணுதினாக் கோத்தநிறம்பேருமடியாக்
சாயலேன்றுகண்டதினாலுதினிலாக்ருந
தண்ணீரிலேதோன்றினதேன்றகனகவந
தது.

வந்தாலுமப்போதடித்தகாற்றினுலே
தண்ணீரணநதனசயவதிலேதோன்றினு
தினாயுமனசநதிருக்கக்கனாடேய்குதினாக்
காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருட்
குதினாபேயேன்றுமடியுள்தோன்றிநிச்
சயத்தான். டன்ணயுமவனதயோட
னுப்போலேகூப்பட்டுக்கல்லுலேறிந
தான். உத்தோடேதண்ணீரதிகமாயணயக்
குதினாயுநதணயேடுக்கவங்காலுதக்கவ
முடம்பேல்லாம்பனதத்துத்தாவுமிவ
னுக்குத்தோன்றினதினாலுச்சிமற்றவர்க
னிடத்திலேபாடிவநதுகண்டதேல்லாக்
சொன்னுன்.

இதுக்கேல்லாகுநதிடேனவேருநதோ
டிச்சுற்றுப்பார்க்கமணச்சன்சொன்ன
துமேய்யேன்றுகண்டுக்காண்டார்க்.
இனியதணப்பற்றும்படிக்காலோசண
செய்துகொண்டுதண்ணீரிலுங்கிப்படிக்க
கவோருவருஞ்சம்மதியாததினாலவனவன்
நிணத்தபலவனகமறுத்துநீக்கித்தாண்டல்
வட்டுமின்படிக்கிறப்போலேயுதயுமப
டித்துக்கனாடேய்குக்கிறதல்லவபாய
மேன்றிதினாலுநகொண்டார்க்.

தாண்டலாகவோருவன்னவத்திருநதக
ருக்கரிவாருமிதுக்கிறாயாகக்கொண்டுவந

தக டி ச்சா த னு ந தா ண்ட டி க ய லு க க் கு ரு
க டி யு ரு ந த த் த ஸு ப் ப ரு க டே ம டு த் து க் கோ ண்
ப ர ய த் த ம் ப ண் ண ி னு ரீ க ல். இ த் த ண் ஹ ம
பே சா த த் து க் கு ல் லோ க ரு க் க ரி வ ர ஹ னு வ த்
த த் த ஸு ப் ப ரு கோ டே க டி க் கு தி னு ர க ண்
கி ன் ஹ ல ப த் தி லே ஹி ந த ரீ க ல். அ து தோ ப்
பே ன் ஹ ல னு ந த ஹ ஸ யோ டு த ண் ண ி ரீ மி க
வு ந த ல் ம் ப ண் தி னு ல ங் கே தோ ண் ஹ ன் கு தி
ஹ லு ந து ல் லி நே லி ந து கு தி க் க க் க ண் ப து
போ லே தோ ண் ஹ ன் தி னு லே ல் ல ரு ம் ப ய
ந தோ டி னு ரீ க ல்.

னு ண் ப ர சி னு ய ப் ப டி த் தி ரு ந த போ ரு வ
னு ன த க் னு க ல ப ர ம் ப டி த் து நி ன் ஹ ன் கு
லு த் த ஸு ய ம ரீ ந த ப ன் ப டே ம ல் லு லு லு லு
வ ணு கி ல ட க டி ச்சா த ம ஹ ச த் த ஹ ச க் க க் கு
லு த் து ப் பே ரி ய லி ன் க ல் சி ஹ னு ய க் க டி த் தி
னு த் த சா னு ப ஹ ய க் க ண் டு ன க ச்ச ய க் கி ன்
ய ர ல் ம ல் ஹ வ ரீ க ஹ னு ய னு ப் து க் கு தி னு ர ய
தோ ஹ னு ர ஹ ய க் க டி க் கு தோ ன் ஹ ன். ச ல் ஹ
நே ர ம் போ ன டி ப் ப ரு த ஸு ப் ப ரு ன க ஹ ய
ய னு க் க ச்ச ஹ ய த் சா த னு ம் போ ன தி னு ல் ப
ப ரு கோ டே க டி ன க ரு க் க ரி வ ர லு லு லு லு
பே ப டி ர் ந தி ரு ந த பே ரு ங் கோ டி ய லே ம ர்
டி க் கோ ண் ப து கு தி னு ர ய ன் ல ர ய ல் தா ண்
ட ல் ம ர டி ன போ தே கு தி னு ர ந ம் னு தே ன் ஹ
ச ந தோ ஹ ம ர் ப் க் கூ ப் ப டி ப வே ல் ல ரு ங் கூ
டி த் த ஸு ப் ப ரு ன க ஹ ய ய னு க் க வ து ப ஹ ய
தா ன க ய ர ல் ஹ ப் போ க போ ரு மி க் க வே ல்
ல ரு ம ல் ல ரு க் க ரு க ல னு ந த ரீ க ல்.

இப்படியவர்களுடையநததயவாயலோருகிரேஃதுன்பநதிதேதேன்ஹகேட்கபேஸ்ஸாத்ஹதயமோடூங்குபபச்சோன்னுர்கலா. அதுக்கிவணிநதமிஃஸச்சத்தனத்ததக்கண்டு கறாமேல்குநதமண்குதிஹஹயச்சிஃஸயாலேமஹகக்கந்குட்குதிஹஹயமஹநததுகாடியநதமயக்கத்ததநிக்கினுன்.

அப்பேபாதவர்களுடையஹவக்காடியத்தலர்நதவயதாஹகயாலவசியமாய்பேண்டிண்குதிஹகோலாலப்பணமில்லாததிஹலேயதின்துட்பவாங்கினதுமதுசேதமாய்ப்பேபானதும்வாபஹகமாடுநிமித்தமாகச்சஞ்சலம்பநததும்வாபமாயேஸ்ஸாமவஹக்குச்சோன்னுர்கலா. இவர்கஃஸாக்கபபியாதநல்லமணிதரேன்ஹகண்டுமனதிரங்கியேணக்கோருநோண்டிக்குதிஹயண்டுகிழநதானே. அகிலுடூங்கலாவஹகப்பயணத்தத்க்குதவம அதுக்குப்பணங்காசுதேஹவயல்ஃஸயலவசமாய்த்தருகிமேனேன்னாருக்குவாருங்கோலோன்றஹபுத்ததக்கோண்டுபேபானுன்.

இந்தாவது

குதினாடேனினறு

உளருககுபபேரான

கனது.

சேரன்னதன்னமயேயநதச்சீமான
வர்கனாச்சமீபத்திலிருநததன்னாருக்க
ஹுத்துக்கோண்டுபோனன். அவந்தீரவ
யவானல்லவேஹுத்தான் ஆகிலுநதம்
மீத்டன் அப்படியேராப்பேரசனத்த
நேய்பால்தயர்குஹமயல்லாமல்வசாரித்
துவேம்ஹிணபாக்டுப்புஹகயணவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மஹநாட்காலமேயவன்பேரையல்லேய
நதகுதினாஹயயஹுப்பித்துக்குருவன்னன்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்ஹ
யாகக்கோடுத்தான். குதினாவயதுசேன்
ஹதுமல்லாமலோருகண்குருடுமோருகாத
னிரியுன்காலிலோருகானேண்டியம்
பின்கால்டுமிக்காலுமாகத்தவருபமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
ஹது. இப்படியாகிலுங்குதினாவநததேன்
ஹமிலவசமாயகப்பிடதேன்ஹமேல்லா

குமிகவமகிழ்நதார்கல். சூழவநதவண்
 னதத்தபவவமவன்காணுப்பிடத்தூ
 றுக்கவமோருவன்வாணுப்பிடத்தூக்க
 வமய்லேருவன்கண்ணுத்தூறுபக்கவம்
 வேலேருத்தன்பகம்புஸ்ஸவாயல்டு
 மேய்க்கவமனதப்பேணிக்கோண்டிருந
 தார்கல்.

அதுக்குமேல்க்குதினாளுந்திப்பத்தேட
 னவபத்திக்குதினாகோடுத்தவன்மய்
 லாயிருநதபோருப்பிஞ்சேணத்தக்கோடுத்
 தான் ஆகிலுமதிலேவால்கீழேமாடப்
 படும்தன்மட்டுவாரில்லாததினய்பாணுக்
 கோடகணுத்திரித்தூக்கடினார்கல். அப்
 படிக்கடிவாஸத்தூக்குவாரில்லாம
 யாய்ப்புறதனயனுடநதுவைத்தார்கல்.
 தங்கப்பன்னயுமிறக்குவாருஞ்சம்பாதி
 கிறதிலேவேடுபயாசபட்டிம்பாடுகிறப
 யாமம்சமீபத்திலிருநதபேன்னபக்குமடி
 போயவ்வாண்டுநதாட்டிணிவாரும்பாங்
 கிக்கோண்டுநதான்.

இத்தன்மயேளுந்திப்பேல்லாமான
 டன்புசோதிநிறுஹையங்குலநாஸு
 கயோகனாகிர்த்தமிடநேரத்திலுநேல்
 லாம்வநதுகூடக்குறவையிட்டுவாழ்ததிப்
 பரமாம்தருவனுதஸ்னுஹகுதினாமே
 லேய்ஹுவத்தார்கல். அப்போதநது
 சூடாக்கலிலோருவன்கடிவாஸத்தூப்
 பிடத்தூண்ணுக்கபோருவன்வாய்புறத்
 திருநததடியேராலுருவரிருபுறத்தண்டி

யவர்கால்கணாப்பிடத்தித்தாங்கமற்றே
ருவண்ணுண்ணைகடியங்கூறியேச்சரிக்க
யேச்சரிக்கபரங்குப்பரங்கேன்கூப்
பிட்டுப்போனர்கல்த.

அனைநதாரம்புரித்தக்கோண்டுபோன
பின்புபுதிச்சாரியாயக்காரதேடிவநது
குதினாக்நதபுணுண்ணேன்மற்றித்
தான். அதுக்கவர்கல்குருவேறினகுதினாக்
காயுண்ணேபோனதுவையாபாரச்சம்மநத
மோவேன்மதலர்நதவயதினம்கான
னபநபக்கமாடாதததக்கண்ணேருவன்
தம்மமாகத்தநதகுதினாய்தாக்குமிதுக்கா
யமேதத்தாயமிதேன்மவர்கல்கூப்பிட
அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
மாடாததினல்வேறேவழிகாணுமணநது
பணங்கோடுத்தார்கல்த. குதினாயல்லா
வடாலநதச்சச்சலநதேனவயல்வையேன்
மருவஞ்சலத்தக்கோண்டுகிடவருநதசா
வடியலேயணாப்பாறப்போனர்கல்த.

அங்கேயகப்பிடவோருகிரேங்குனேபே
குருவானவர்தானேவேகுறுனமப்பாடுது
வக்கினர். நான்மற்றநதநாலத்தேனா
யோருக்காலுங்குதினாயேறினதில்வ
இன்னமக்குறுதல்வனசயேறிவநதவடத்
திலநதவத்தாயத்தக்கண்ணேன். இப்ப
டிநீதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகல்த
ணப்போலேநேஜட்டுமாய்ச்சம்பாதி
க்கிறபணமவர்கல்குருநன்மயருக்குமோ
வேன்வயறையவாங்கினபணமவர்க

ஹக் குநேருப்பாகாதோவேண்டி. இதுக்
கவன் ஐயாகாலத்தின் குணமிது. இந்நா
ஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பண்
மேன்துய்ப்பணமும்தாய்திறக்குமேன்பது
முன்னேகட்டோமிப்போபணத்திலும்தேவ
யுவநேசமுமில்லையையாவேண்டி. இந்
தக்காலத்திலேசிலரீகத்திப்பணங்கண்
பாலுநக்கியேடுக்கக்கசாரீகனோன்றுரு
வானவரீசோன்னி. அவனுமிதுசந்தேக
மோவதுவமவரீகஹக் குநாஅனதயாவ
துக்கு அத்தாட்சிகே ஹமேன்றுசோல்லு
கி.

ஒருநாசாபணத்தினுபல்லேதன்சீர்
மயல்லாநவரியேல்லாத்தவத்தயி
பாடுத்திரவரியுத்தவத்தான். இதுஅவன்
மகனுக்குமுதலாய்ப்போருநதாமஸ்நா
கிறதநதவரியுக்கேட்கிறதுலேசுநசக்
கேடாய்குக்குதேன்றுதகப்பனுக்கவன்
சோல்லதநாசாமமுமோழ்சோல்லா
மம்மகணயனுப்பினான். பலநாட்டோன
பின்னவத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே
மகணயநாசாவனுப்பித்தநதப்பணத்
தமுதரச்சோல்லநாமுதோவேன்றுகேட்
பான். மகன்வேலேன்றுநணயாமஸ்நன்
அய்மணக்குதேன்றுபின்பநாசாவதுமுத்தி
நவரிப்பணமாக்மேன்று. கேட்டோ
பணம்பநதாய்போதுமேப்பதவநதா
லும்தாமஸ்நவையாவேன்றுசோன்
னான்.

இப்படி பல பேச்சு களோடு போட்டுது
போக்கி னபின்பு சாயங்காலத்திலே ஸ்ரீ
வங்கு தினையே ஹிப்போயோ குபடிக்காடி
லே தங்கினு ரீகஸ். இதினா னயத்த ஸாயா
மலராமா ஹமேய வடங்காலமே பயணத்
துக்குத் தேடின வடத்தில கப்பல்தில் ஸ்ரீ.
வடங்கு வுநு ஹபு நது பார்க்க போரு
வன்வள வலே கடி ஹபத்திரு நதான். அவ
னும ஹதவடச்சோ ன்னவடத்தில ராத் திரி
ஹிப்பது நாழி ஹக யமே ன்பயரில் மேய்ந
தத்தோடே னக்கு வேகு சேத மா னதி னு
ஹதப்பரிச்சேத மாய்வட மாட்டே னே ன்
ஹன். அதுக்கூர் நாடா ன்தானே போய்ந
யம் பயஞ்சோ ல்லயமர்த்தி னு ஹமதுக்கும்
பயரிச்சேதங்கோடுத் தால ஹதவடச்சம்ம
திப்பே னே ன்ஹன். நாலு பேருங்கூட மேய்
நதகோ ல் ஸ்ரீ ஹபப்பா ர்த்துமி தித்தது மேய்
நதது மதிக் கப்பத்துப் பணத்துச் சேதமே
டுப்பணத்துச் சேத ஹ ன் னே ன் ஹசோ ல்லக்
க ஹபசியலே தீர்த்தபடிக்கு நாலுப் பணத்
ஹதவாங்கிக்கு தினா னயவடங்கு வடான்.

இருவோவே ன் ஹல்வே குவாய்ச்சலத்துக்
கோ ண் டுநமக்கிநதுக்கு தினையே ன் னத்துக்
கிதுவநது தினலே சில வக லோத்த ஹசஞ்ச
லங்க லோத்த ஹசங் ஹககேடு க லோத்த ஹச
இதே ல்லாமே ன்மகி ஹமக்குத்தகாதப்பா
வே ன் ஹகா ன ஹபயாகப்போகத்து ன்ந
தாரி. அதுக்குச்சீ ஹகக் க ஹ ஹராரும் ஆ
தகாதே ன் ஹங்கா ன ஹபநபக்கவம்மாலா

காதேன் ஹுஞ்சோல்லிக்குகோண்டிருக்கபோ
ருவந்தவண்ணிதேல்லாங்கேட்டுக்கவணிய
பபவேண்டாஹமயாவேண்டான். இநதத்து
ரிதமேல்லாங்குதினாஹயப்பிடத்ததோ
உத்தினுலேவந்ததாக்குஞ்சிலபோடேசில
வபண்ணியேனக்குகநதுபண்ணதநதாலந
தத்தோஉத்ததக்கழித்தநிக்குவேணென்
துன். சேலவக்கஞ்சினும்காரியமல்லவேண்
துபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்தத்தோஉத்
ததக்கழிக்கச்சோன்னுர்கலா.

அப்போதநதவந்தவண்ணவர்கலாயே
யக்கப்பலசபங்குகலாச்சேய்துபலபச்சி
லகலாப்படுங்கிக்குதினாமேலேதாவனா
ணாணவேண்டும் அலவேண்டாமவய
மிட்டுஞ்சூழ்சூழாதுமனாவலம்பநது
வாலாதும்கோண்டுதலாபரியநதங்குதி
னாஹயத்தடித்தபவயருநதபோற்றுக
காதியுக்கபடித்தநின்னான். இநதக்காதி
லேயாக்குநதோஉமேல்லாநிக்குது இப்ப
டிக்கோத்ததோஉத்ததக்கழிக்கனாந
தக்காததுத்தார்கலாப்போதக்கிதுவம
துத்துப்போடாலநநாலாததோஉமம
துநிங்குமேன்னான். இவ்வாறுபலவே
ரிவாலாத்தடிக்காதுதயமதுத்திடே
னத்தார்க்கோண்டுபோய்த்தோஉநதோப
தாதுபடிக்காழமாய்க்குழிவேடிப்பதத
துமேலேமண்போட்டுக்குறிபோட்டுவட்டு
வந்தார்கலா. இதிலேயன்மேல்லாஞ்சேன்
துதினும்மநாட்காலமேபோய்வேகுதோந
துனாப்பட்டுமடத்துக்குச்சேன்னுர்கலா.

ஆறுவது

பிராமணனசோனன

புரோகிதக

கனது.

மபத் துக் குச்சேன்மபம்பாடுகுருவா
னவர்வேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
ஹமிகவங் குஹப்படிதிஹாயாஹும்
வணயல்லாமல்வந்ததேன்மிகவஞ்சந
தோஉமொச்ச ஆனால் குதிஹயானுலேவ
ழியலனுபவத்ததுக்கவாஹதகஹாநிணக்
கநிணக்கவேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருந்தார். அப்படியேசுஉாக்கஹாக்கூட்
டஹவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமஞா
னங்கஹாச்சோல்லத்தவக்கினர்.

தம்பமாரேவரவரநாபோறுமதிகமதி
கமாகப்டிறபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுட்டக்கி
மேன். தின்னுமகலப்டில்லாதநன்னமயங்
கசப்புக்கலப்டில்லாதவனிப்புநதுக்கங்
கலப்டில்லாதமகிட்சியுமிங்கேகினுபயா
து. ஐயையோவணயன்றியுபகாரமாய்க்
குதிஹவந்ததேன்மநாமிகவமகிழ்ந்ததல்

ஸவேரா இநதப்பாக்கியத் தோடேதோபர்
 நதுடனையன்றுதானேவநததுரிதகிலே
 சங்கலாக்கண்டிக் கோ. ' ஒருதுலித் தேண
 நக்கபத்தணகசப்புலாங்கவேணுமோ
 ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுலாது எவ்வ
 னகக்கணிக் குநதோலுங்கோபுலபயுண்
 டுதேல்லாளுலாதுதானையாகிலுநா
 னேருதினத்தலாஉலனுபவத்தபொல்
 லாப்புமேத்தக்குதினாபேயறித்தியவே
 னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்உ
 திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
 னுமயோஉல்லையேயனியநதக்குதினா
 னுயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்அர்.

அதுக்குச்சீலாக் கோல்லாருமாகாதா
 காதிதேன்றுப்படிசோல்லாதேயனுமயா
 தீர்கோண்டகுதினாபேயாநாங்கலாதேட
 னகுதினாபேயாபல்லவேதேவாதீனமாய்த்
 தானகவநதகுதினாயல்லோநாமினதத்
 திரும்பவனுப்பினுல்த் திருவலாத் துக்கேதி
 ராய்ப்போகிறதாடும் இதுதோஉருமயா
 இதுவநதவாக் குதினாநுயப்பிடத்திருநத
 தோஉத்ததயநதபலாநவன்கழித்தபம்
 பாபஞ்சத்தக்கதோன்றுமில்லையேன்அர்
 கலா.

இத்தோடென்னம்பலதாயங்கலாயவர்
 கலாஉரிபாகச்சோன்னதினுக்குவமனந
 தேறிநீங்கலாசோன்னபடியாகப்பேன்
 அர். ஆகிலுமன்னவநதமோசம்போலையணி
 வராதபடிக்கிராமாறுகுதினாமேயஉட

வேராண்னுது ஷேடிலே கட்டுவக்கவேண்ணு
மேயதுக்காணவடாங்காணேண்ணைன்.
அப்போபேறுதேயன்பவணிதுக்காஸோச
ண்ணேயண்ணவப்போதான்போயாலங்
கோப்புகண்ணவேடிக் கோண்ணுவநதோரு
முண்ணேயேநேந்தியாணலாயம் கண்ணத்
திலேகட்டுகிறேண்ணைன்.

என்றநிலிதேலேபுறப்பட்டுவழியோ
தத்திலிருந்தபிறமாண்பக்கோடியாலின்
மேலேயினின்றுசேவ்வவக்கோப்பனுபக்கோ
பாலியால்வேடத்துவக்கிணன். ஆகிலுந
தானுணிப்பக்கத்திலிருந்தபடப்பக்கத்த
வேட்டுகிறுதுக்கண்ணுவழிப்போக்கனக
வந்தவேராலுடிராமண்ணந்தம்பியப்படி
நில்லாதேகோம்போடுநியம்வழிப்போ
கியேயைன். அதுக்கவணிந்தத்தும்சவ
ணமேனக்குச்சோல்லவந்தாயோவேண்
நினைபயம்சோருகிவத்திருந்தவேடரி
வாஸாம்பிராமண்ணேயேயினதான். அவ
னுமிந்தமுறபன்புறியுட்பெண்ணவல
கித்தப்பப்போய்வடான்.

பேறுதேயோவேண்ணுண்ணின்னபடி
யண்ணைநின்னவேடினதினுப்பாதிக்கு
மேல்மரமற்றுப்போய்முறிஞ்சத்தோடே
தானும்வருந்தான். அம்மம்மாவந்தப்ப
ராமண்ணவேஞ்சாந்திரமகாபுரோகிதன்
அவன்சோன்னபடிக்காய்மேறையக
டுகவேருந்திராமண்ணப்பய்விக்கோண்
போடிணன். சடுதியிலவன்கிடவோடிவ

குகிறுதப்பிராமணன்கண்டநதப்பதி
யல்லாதமிகுமேன்னசேய்யமோபேன்
மஞ்சநின்னான். பேறுதசேன்றேருகும்படு
போட்டு அய்யாநீர்மகாசாஸ்திரியன்
னமோருபுரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாய்தகுருவன்சீடனாகும்.
அவர்பேயரிலேனக்குப்பட்சமேத்தவவருக்
குத்தலர்நதவயதாகக்கோல்தலக்கோஞ்
சநாலிலேசாவாரேன்அபயநதிருக்கிறேன்.
இப்போநீரேனக்காமலாகவவருக்கு
கிவகாலமேப்போடுதேன்அமதுக்கு
காணப்படுமறுபயாவாமின்னதேன்அமே
னக்குச்சோல்லமேனான்.

பிராமணன்தப்புவதுக்கோல்தலப்ப
பலபலபோக்குச்சோன்னுஅமவன்வடாத
தினம்கறுபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேனான். இதேறுதயாவதுக்கம்தஞ்
சோல்லமேன்அவனலடிக்கேட்க உன்கு
ருக்கலுக்கிருப்பிடங்குரீநதவன்னமக்
கவருக்குச்சாவுகிடனதுக்கறுபயாவாமேன்
அபிராமணன்சோன்னான்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய்பேபட்
டனகிவாறுயமபத்துக்கிழுத்துக்கோண்டு
நதநதசேய்தியேல்லாம்வனகவடபரமாய்ச்
சோன்னான். குருக்கலிதுக்குவசாரப்பட்
டுச்சோன்னபிராமணன்மகாசாஸ்திரி
யல்லவேன்அசோல்லக்கூடாத. உனக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாயிட
னையாச்சுதே. எனக்குஞ்சோல்லியனுப்ப

னபுரோகிதமுநதப்பமாடாது ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீபனநாசமகாயத்திபசனம இனியேச்
சரிக் றகயாக் கும் வேண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்கத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்பவர்திருவுண்டேன்அர்.

ஏழாவது

குதினாய்ஸீருநதுவீழ்நத

கனத.

சேதன்னவேச்சரிக்கையோடுநேடுநா
ஸீருநதபின்புசீர்நமவழியேபோனும்சீ
உரீகலாகயம்பணம்பறியுமோழியம
பத்திலதுவரவறியாதேன்றதப்பற்றி
பூருக்கூர்சுற்றித்திரியப்பறப்பிடாரீகலா.

ஒருநாலாவரீகலாமபத்துக்குத்திரும்பவ
ருகயிலுசநததுசநதுருக்கலாஞ்சினா
மேல்வரும்போதுகிழேதோங்கின்போ
ருமரக்கோப்புப்பபவேயவர்தணப்பாரு
பிறகேவீழ்நததாம். அதுணச்சீஉரீகலோ
டுத்தாரீகலோன்றேண்ணிசும்மாவனேகந
தாரமவரீசேன்றபின்புதணப்பாருகேங்கே
தாருங்கோலோன்றுகேடார். அதுங்கேவீ
ழ்நதவடத்திற்கிபக்குமேன்றுவரீகலா
சோல்லவவரீகோபத்துவீழ்நததேல்லா
மேடுக்கத்தேறுவயில்லையோநான்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயுப
னேமறபயனேடப்போய்வீழ்நதபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகயிலன்றிராத்திரி

மனுபுசோரிநதுபேய்ததினலேபசும்புய்
கா'டி'லேமேய்நதிருநதகுதினாகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தணப்பாகிலேநதிக்குருவன்
ஹகயஸ்ஹவத்தாள்.

அப்போதுவர்சீச்சீயேன்றுவேருவாய்ச்
சினநதார். அதுக்கேல்லாராங்கூடியதே
ஹதயாவதுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
முன்கம்பித்ததல்லவேபாகம்பித்தபடிசேய்
ததினலிப்போநிர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்றாகா. குருவேபாவேன்றலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தடுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுஹவநதுநடக்கவேண்டுமேன்
அர். அதுக்கவர்காம்மாத்திரத்ததுக்கு
நாங்கா'மனு'உரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியஹதமாத்திரம்வேறுபடவேண்டுதச்சோன்
னர்காவருமேடுதினார்.

அப்புறம்போஹகயஸ்வடுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோர்நாத்தவார்நதநஹபயாய்ப்
போகிறுநாண்டிக்காங்குதினாதவநிவ
முநததாம். அத்தண்ணபயலிருநதகுழியு
குருவநதணகீழுங்கா'மேலு'மாகவதுந
துகோவேன்றலையேண்ணையேடுக்கவேப
டிவாராங்கோரோன்றாகூட்டிடார். சீ'உரு
மோடிவநதுமுன்னேடுதித்தநதவேபாண
ஹயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவதுநத
தணப்பாகேடுக்கவம்வதுநதசோமன்
வே'உ'டி'யேடுக்கவம்வதுநதசுட்பயுள்
லுநஹபயேடுக்கவமேன்றவன்வாசித்தபடி
ஒன்றே'அ'ன'அ'யேல்லாதஹதயமேடுத்துஹவக்

கக் குருக்க ஸ்நி ஹ மாண மாயங் கேகிபந
தார்.

அவரிப் பட்டிகிபந துத் தம் ஹ மயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்த ணகேஞ்சினு ஹமேத்த ணச
நதா ஹ மிது வம் ஏக ணபேயா ஹய
லேஹிதாததி ஹலேமாப் போமேன் ஹசாதித்
தார்க்ஸ்த. ஐயா வம் ஹ மயமேடுக்க வேஹிதி
னதேக் கேகாப்டும் ஐஹிதின பட்டியேசேய்
வேமாமோ பியவேஹிதாத ஹயோருக்கா
ஹஞ்சேய்யச் சம்மதியோமேன் ஹர்க்ஸ்த.
அவரு மிவர்க்ஸ்த சாத ணகண்டுதப்பு ம்ப
பிவேஹேன் ஹங்கா ஹமலோ ஹயமேடுத்
தாணியும் பாங்கி கிபந தவபத்திஸ்நா
ஹம் ஹநதா லேடுக்கக் கபவர்க்ஸ்தன்
மேஹிதினார்.

ஐஹிதின ஹதக் கண்டுக் ஹர்க்ஸ்தமோரு
மிக்கப் போயவ ஹயேடுத்தார்க்ஸ்த. ஹ
ஹநதகு பியம்சேஹிருநத பட்டிய ஹலவருபம்
பேல்லாஞ்சகதியாய ஹக் குப்பட்டேன் ஹச
மிபத்திலிருநத தண்ணீரி லேஹிர்க்ப்பாடி
ஹர்க்ஸ்த. பின்பு பஹபியபட்டியுடுப்பேல்லா
ஹடுத்தவ ஹக் குதி ஹயலேம் ஹமபத்துக்
குக்கோண்டு போய் ஹடார்க்ஸ்த.

எட்டாவது

குருவைச்சேசித்த

தருகிறது.

குழியில்வருகிறபந்தசமயத்திற்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பிராமணன்
முன்சொல்லியருந்தபுரோகிதத்தின்மே
லொருத்தனுக்குமஞாபகமில்லாதேபோ
யம்மா. திரும்பக்குதினையேறினபம்பாடு
மாத்திரமிருப்பிடங்கூலிநததேன்கண்
டுருத்தானைவசாரப்படிார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமொவமொன்றுஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தலாநதவயதுகாலத்திலேவருந்தப
தித்தியனலன்றாரத்திரிந்ததினாகோலா
லாமலாராடமாய்ப்புரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதோன்றினதி
னுல்பெருவாய்ச்சஞ்சலப்படிார். குதினா
யனின்னகுழியில்வருந்ததினலுபலதிந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்குநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்கூலிநதத்தோடே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்குமிதேல்லா
மாடுதேன்குநிச்சயத்தார். இநதநிணபொ
பன்றாரத்திரிவருந்தம்மிலேபயந்த

பதமியோருநிமிஷமூங்கண்மூடமாடா
மலடக்கடபேருமூச்சிட்டுமணநதலம்
பினதாற்பிறகுடையக்காலமேசீலாக்
கலையனுழப்பித்தார்.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்சு
சாயல்வேலுகவமிருகண்குழியாய்வுந
ததாகவமுகமேல்லாம்வம்மிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபழுப்போபேவேலுப்பப்ப
நதுபஞ்சனபநததாகவம்வாய்மன்
முவாற்றதக்குவமவம்பிரமித்தாய்போலே
யுற்றுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கல.

அப்போதவர்பேருமூச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லமயல்லவத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்மார். அதேனத
யாவேன்மவர்கலபதமிக்கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்மனதம
நதீர்கலோராவேன்மமிண்டுருக்கலசோல்
லுபார். நேற்றுநான்வநதகுழியலேநி
ருஞ்சகதியமேத்தவானகயலுலேனக்கிருப்
படத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்மதே
போய்ம். பிறகுவேலுவாய்ருப்பிடங்கு
லரிநததுங்கண்டேபன்டிராமணன்சோன்
னசாஹிராநிணத்தேன். அப்படியிராத்
திராநதுமூடம்பின்வலியுமாராடமூங்
கண்டுசம்மதித்தினாகோல்தலாமம்சாவு
கிடனதேன்மநன்மய்க்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேலுலோசணதேனவயல்லுசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவீர்க
லோன்றார்.

அதுக்கவர்க லநமநதச்சூனத்தநிணத்
தஞ்சினீர்கலா அஞ்சினுலு னுலாநாச்சத்தநத
பேலரிவடாதபக்கிநா னுவதமாய்க்குரு
வன்மணநதேயப்பய்பலவாமுதல்சோன்
னீர்கலா. என்னசோன்னுலு மவருக்கும
னக்கிலேசமாமுவதல்ஸயேன் னகண்டு னுன்
னநதவூர்க்கு னுக்கார னாயநுநத அசேதன
னுர்த்திமகன் அசங்கதனென்பவ ணய
ஹபபித்துத்தங்கலாரு னவபபிடித்தசனி
ஹநிக்கியவரீமணநதேய் றக்கோண்டு
பேராயவடார்கலா.

னுன்னபநததேல்லாமுவடாமாய்க்கேட்
பபிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவதத்தே
ஹதய்யா உமக்குவநதகு னாயேன்னநோ
பேன்னவலியேன்னவசாரமேன்னகிலேச
மேன்னபேன்ருபேயேன் ணயாபேயேன்
பதாபேசோல் னுமே ன் னகண்வாய் னுக்
குத்துடிக்கக்கேடாண். அதுக்கேல்லாததுக்
கும ஆசனசீதஞ்சீவனநாசமேன்கிறவசன
மோபியபேயேரும ஹவத்தா னுங்குருசோன்
னவரல்ல. அப்போதவன்நல்லதுதான்
ஆசனசீத னுமக்குநாசமே ன் னநதபபிராம
ணன்சோன்னுனநா னும அவனசுனே ன் ன
மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
தபபிராமண னயெனக்குக்காட்டுங்கோ
லாவனுக்குலகனகப்பூனசபண்ணியவனுல்

வநததோ உமேஸ்ஸாநுக்கித்தீர்த்துப்போ
டுவேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
பேன்அன்.

உலகநுகப்புறுசயேன்அருபுறுசயண்
போ ஒருக்காலுமிப்படிப்பபுறுசகண்
பதுமில்லுகேடதுமில்லு அதாவதுதச்
சோல்லேன்அர். இதுக்குமலமோழி அசங்
கதன்சோல்லுத்துடங்கினன். இவ்வநுகப்
புறுசயுச்சுமயம்புறுச்சுமயங்கலில
கப்பபாதபுறுசயாக்குமநன்அய்க்கேட்க.

ஒருசேடியிருநதாணவன்வேடுசீபபத்திக்
காரன் அனுதினம்பண்டாரங்கலநக்கச
னம்போபவானுசயலுலவர்கலயேங்கே
கண்டாலுமசனத்துக்கனுப்பார். அவனுக்
குமக்கலில்லுகோண்டமணவையோபேன்
அலிப்படிநித்தமோரிருபண்டாரங்கலநக்
குச்சோஅக்கவம்போபவஞ்சலிப்பாகக்
கோல்தாபுரு உன்சேய்கிறதுபோருநத
வல்லையாகிலுமிதிவேபுருஉனுக்கேதாநி
லுஞ்சோன்னலவன்மனம்போஅக்கமாட்
பாணேன்அவனாநிநததினலோருபாயமே
டுத்தார்த.

ஒருநார்தநதச்சேடியகனுபயலிருநதுகண்
பபண்டாரத்தையனுபுத்தேன்வையின்
அறுக்குப்பிச்சுசபண்ணவேணுமய்யா
பேன்அன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினால் இப்
போகனுபயலேவேணுமய்யாருக்கிறேன்
நீர்தாணேன்வட்டுக்குப்போயேன்அதிநிக்

கிறதச்சேய்திசோல்லநான்வருமலவமங்
கேகாத்திருமேனான். பண்டாரஞ்சநதோ
உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயபன்
மணயாடியோபேசோன்னான். உதுக்கவ
ஸிவனோக்காமிங்கேவராதவனக்
குமேனாகண்டுக்கோண்டுமேத்தநல்லதுநீ
ரிங்கேயருமேனான்உட்டுத்திண்ணமேலே
பாய்வரித்தரான்.

பம்பாடுபனேவட்டுமும்நன்முய்ப்பு
பெருக்கியேங்குஞ்சாணுங்கினுயத்தேவித்
துத்தன்கால்கசுத்திகாஞ்சேய்துபுச்சி
யத்தோபேநெல்லுக்குத்துகிறவுலகற்க
னுயகற்கயலேடுத்துக்கோண்டரான். பிறக
தில்நினுயச்சாம்பலுத்தபவத்தானும்பு
சுக்கோண்டுநடுமும்மத்திலுலகற்கனுயக்
கிபத்தியதுக்குமூன்மும்மூனாசாஉபாரங்
கமாய்வருநதுமூண்மூண்வேன்முசிலமந
திரங்கலாச்சோன்னான். சோன்னதிண்
மேலேலுலவமூலகற்கனுயத்துபத்து
மூன்னேயதிருநதவடத்திலுபத்தரான்.
உதேல்லாமும்முய்ப்பார்த்துக்கோண்டரு
நதபண்டாரம்பேடுவாச்சரியப்பட்டுஇந
நரான்மட்டுநான்காணுதவதிசேயங்கலா
ய்ப்போகண்டேன் இதேன்னவனகபுறச
யம்மாபேன்முக்கேடான். உதுக்கவரிது
வேங்கலாதுதேய்வத்தின்வசேஉபுறச
வனகயனிமேல்நீருநன்முய்யியப்போற்
தேன்வாடினாபுநதுபோனகயல்து

வன் று ஊ மே லே லு கிய மே ன் று ம ரீ ந து சத்
த ம ர ய் த் த ன் னி லே சே ர ன் னு ம் பே ர லே
சே ர ன் னு ள்.

அப் ப ட ட சே ர ன் னு லு ம வ ள் ளு ரு ம் பி ன ப
ட ி க் டு ப் ப ண் ட ர ர ங் க ர தி லே லு ளு ந த து.
அப் பே ர த வ ன் தே வ ர தி ன ம ர ய் த் த ப் பி ப்
பி லு ப் த் தே லே லே வ ன் று சே டி ச் சி ள் டி லே லு
நு ப் ந த வ ட னே சத் த ப் பி ப் ர து த ப் பி ப் பே ர ய்
லு ட ர ன்.

அவ ன் பே ர ன வ ட ட ய லே சே டி வ ந து ந ர ன
நு ப் பி ன ப ண் ட ர ர மே ங் க டி யே ன் று கே ட் க
அவ ளு ம் ந ஸ் ல ப ண் ட ர ர ம ஸ் லே ர ளு ளு ந த ளு
ஹ ச ய னு ப் பி னி ரீ. வ ந து வ ட னே யு லக் று க
ஹ யத் த ர ச் சே ர ஸ் லி க் கே ட ட ர து க் டு ந ர னி ப்
பே ர சே டி ய ர ரீ வ ரு வ ர தே ய வ ரு த் த ர ர
ம ஸ் ல ர ம ஹ் கோ டு க் க ப் பி ப் ர து ச ஹ் று
மே ன் று தே ர ப ர ஹ ய ளு ரித் து ப் பே ர ப் பே
ன வ ரீ கே ட் க ம ர ட ட ஹ ட னே று ஹ க் கி க்
கோ ண் டு பே ர னு ரே ன் னு ள். அ து க் டு ச் சே டி
அ ட ட ய ப் பி ட ட ய ஸ் லே வ ப ண் ட ர ர ங் க லே ற ன்
ன கே ட ட ஹ ங் கோ டு க் கி ஹ தே ன க் டு ச் ச ம்
ம தி யே ன் று லக் று க ஹ ய க் று க ய லே லு ந தி ப்
ப ண் ட ர ர த் று த த் தே ட ட ய ஹ த க் கோ டு க் கத்
தே ரு ளு லே பே ர னு ள்.

ப ண் ட ர ர ஹ ம் வ ரு ங் க ர ரி ய ஹ ட ஹ டி
பே ர க க் க ர ண லே ரு தே ரு ஹ டு க் கி லே ர
து ங் கி ய ரு ந து அவ னு லக் று க யே ர டே சே ப்
ட ட வ ரு வ ஹ த க் க ண் ட பே ர தி தே ர லே ன் று

ஊமேலேபுறசுநுகி க்கவருகி ஹனேன் ஹேட்
டமேடுத்தான். சேடியும்பண்டாரமேபண்
டாரமேயென் ஹடன்பய் ஹித்தோடர்நதோ
டவவனதிகமதிகமாயோடக்கஹடசியம்
சேடிக்குவயது காலஹம்பேருநதோநதியுமி
ருநததி ஹலோடமாதாமஸ்நின் ஹஷ்ட்டுக்
குத்திரும்டி ஹன். அதுவேயுலகஹகப்பஹச
யஹதநாநநதப்டிராமணன் ஹதுகின்மே
லேஹுகித்தால் ஆசனே ஹ்ணமாகியவஹக்
கல்லாமஹமக்குநாசம்வரஹதயாபேன்
ஹன்.

அதுக்குப்பரமாய்தருவஞ்சிரித்துறாயத்
தின்படையேயுண்ண அசங்கதனேன்பார்
கல்த. எப்போதுஞ்சரசங்க ஹாச்சேய்து
கோண்டு வருகி ஹயேன் ஹர். அவஹங்குருக்
கல்தசிரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்தஹதஷ்ட
டுமிண்டுஞ்சோல்லவநதான். ஐயாபிரா
மணன்சோன்னவசன ஹல்தபடதானே.
ஆகிலுமதுக்கம்ததஹதநன் ஹய்க்காண
வேண்டியது. இருப்டிபத்திங்குலநஹமகண்
டாய்சாவுக்கஹடயாஹமேன் ஹதுசரியே
ஆஹப்பஹக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
ரிரிநதுபோஹலேயவன்சோன்னபட
யாஹும். தண்ணிரிலேயுஞ்சேஹிலேயும்ஷ
நுநதிரிதிலேயுப்டிபங்குரிரிநததுமேத்
தவதிசேயமோ. அப்போதுரிராதேபோ
ஹலதிசேயமாஹும் இப்போதிநதக்கவஹ
ஹயஷ்ட்டுஷ்டுமினிமேஹ்சேஹிலுஹக்கா

தாமலுநதண்ணிரிலேவழாமலுமல்லை
குபுறக்காரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
கண்பாலப்போசுபனநாசங்கிடனதேன்
அநீணக்கலாம். இதோபுயமல்லைல்லா
மபத்தமயாபேன்அன். அசங்கதன்சோன்
னதுகுருவன்மனதிலேனதத்துறாயம்போ
லேதோன்றிற்று ஆதலாய்சுற்றுத்தேறி
பேனநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
வக்கினர்.

இப்படிசிறுநாள்மாதிரும்போன
பம்பாடுகுராதிரிசோத்தியத்திலேக
னமனபுயோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
அத்தோடேகுருவன்படுக்காகமேலேயருப்
பிடத்துக்குச்சேவ்ஹபயடுத்தாய்போலே
மோட்டுறோனாருக்குவனநதாலுநதாக்கத்
தினலவருக்குத்தேரியாதேபோய்ம். ம
னபுயமனபுயோடோனாருக்குமோழிநதபன்
புருக்களாந்திறையோடேபுரண்டுபட்
புரத்தின்மேல்சமனாகவருப்பிடம்படத்
தாங்கிக்கிடந்தார். அப்படிதாக்கினருந
ஹமயலுலேதிலேனவழித்துமிகவமி
ருப்பிடங்குரிரிநததாக்கண்டுருநஹமப
யக்கவப்போலேகுபுறக்காரணமில்
லையேநமக்கிணிச்சாக்காலம்பநததேன்
நிச்சயத்தார்.

வநதருரிரிச்சிக்குச்சீஉரிகலும்பேயே
புறகாநதிரங்காஹமப்படுக்கயன்ரு
நஹமனதலாய்க்குருவனிருப்பிடச்சீதத்

தினுல்வந்ததென்றநினைத்துநின்றோன்
 னசஞ்ஞநினைவேவருங்காலமிதென்றேண்
 னினுரிகல்த. காண்பந்ததன்சாதிமனுடிகு
 மிவர்கலோடாபோத்துபுத்திமாந்கலா
 கக்கோலாநாச்சோன்னயாவுமோத்துக்
 கோண்டடிப்போதுதப்பாமல் ஆசனசீதஞ்
 சீவனநாசமேன்பதோழியவந்தயாவருக்
 குமறுமோழியச்சரியாதேபோனார்.

நாளுநக்குநாஸிவரிவ்வாறுபந்தமிஞ்
 சினமனக்கவலையுஞ்சரிபேலயினாந
 தாங்கமாடாதேய்வரோருநாநாச்சோப
 மாய்க்கிடந்தார். அதுக்கேல்லாருங்காகு
 வேன்றதலமேய்நகனவத்து அய்யோம
 டந்தாரேமாய்நதுபோனாரேயேன்றது
 லறிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குளிப்
 பாடப்போனாரிகல்த.

அதுக்குமடத்திலிருந்தபேரியதோடியின்
 றையத்தண்ணிறாடாட்டுப்பிணமேன்றவ
 றையதிலேபோட்டு அனாக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கனாநுரிகல்த.
 தனுவம்போதவருக்குமயக்கநதேலிந்தா
 லுந்தண்ணிரிலேஞ்சுவாங்கமாடாமலு
 மவர்கலாநாக்கினனாககாலாடேசயக்கி
 ணாகாண்டிக்கமாடாமலுமிணச்சத்தனத்
 தினும்பரமாய்தகுமறுபயர்நகயலே
 சேய்மார்.

இதின்மேலேவேடுவாய்க்குடங்குடைய
 வறுப்பூந்தேருக்குலோசமாதாவதே

டுத் து ழுன்னும் பன்னும் பக்கத்திலும் நெருங்கச்சீடர்கலாவநதேல்லாகும் ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்ஹபாடிக் கோண்டுபாய்க்கல்லஹமலேஹவத்தபக்கினர்கலா.

பரமாமதகுருவீன

கனாதமுஹம.

TRANSLATION.

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

---

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Duncce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ஸ்ரீ யுக, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ஸ்ரீ யுக and a half make one ஈ ஈ ல லம் or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ஈ ஈ ல லம், however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஸ்ரீ யுக, the Ganges—ய ஸ்ரீ யுக, the Jumna—ந ஸ்ரீ யுக, the Nerbudda—ஈ ஈ ஸ்ரீ யுக, the Saraswati—க ஈ ஸ்ரீ யுக, the Cavery—க ஸ்ரீ யுக, the Kistnah, and க ஈ ஸ்ரீ யுக, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows:

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

---

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed ചത്തരം, വർഷം, ശരദ, വർഷം, വർഷം, വർഷം. The 1st called വർഷം, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, ശരദ, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

---

comprehends October and November. 3rd, முன் பனி, the former dews, comprehends December and January. 4th, டீன் பனி, the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, சூத பனி காலம், the first hot season, April and May. 6th, மூத பனி காலம், the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: பருவ காலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கோவை காலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மழை காலம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

---

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

- Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

---

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, “I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

---

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுபவம். Until seven years old they come under the denomination பேறுத; from seven till eleven they are considered பேதும்த; from eleven to thirteen மட்த; from thirteen to nineteen மடந்த; from nineteen to twenty-five அரிதுவ; from twenty-five to thirty-one தேரிதுவ; from thirty-one to forty பேரிதும்த; after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கீழவ.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, “This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse.” The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα ξεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms; though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

---

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

---

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கரகரிகரிக, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌரம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அபிஷேகம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்ணீர்நீராணம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, குநகுநபணம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நீர்மலபைசூரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kādam, க ா ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called க ா ட ம் ப டு ள், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs*. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight*,

---

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

---

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உபநிசு உபநிசு, or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar. *Οππότεσσιν ὃ ἔδεν ὕρημαι, βομβεῦσιν ὃ ἀκοαί μοι.*

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

---

* A foal, when first born, is called རྩ་ལོ་; when somewhat grown, it becomes ལོ་འདྲ་, a colt: the term ལྷ་ཤྲོ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་ expresses the age of a full grown young horse; རྩ་ལོ་ཤྲོ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་, that of a middle aged horse, and ལྷ་ལྷ་ལྷ་ཤྲོ་ཁྱེ་ཁྱེ་ལོ་, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

---

* ဇေဝုတုပုလုတု does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

---

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கலர் சீசு ரு து டு). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

---

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏன் ஸக்ஞப்பேரஹது, “to go for one purpose—இரண் டக்ஞப்பேரஹது, to go for two purposes—கூடக் தக்ஞப்பேரஹது, to go to the tank—வாய்க்கா ஸக்ஞப்பேரஹது, to go to the channel—ஆற்றக்ஞப்பேரஹது, to go to the river—வெளியே ப்ரஹது, to go out—கொண் டக்ஞப்பேரஹது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, அயினார் or அய்யினார்; called also அநிகரன் and அநத்தரன், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the கெண்மடையகுடி, or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண்மலையன்மலையன், and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழக்கோலமலையன்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

---

* It is held that in consultation (அலோசனம்) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸமம் பேரபாயம், the exterior means. 2nd, பருஉதிரை யசம்பத்தி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தம்மம், good works; 2, உய்தம், riches, money or goods; 3, ஈகம், pleasures; 4, லோகம், paradise. 3rd, தேசகாலவ்யாபகம், the choice of time and opportunity. 4th, பரமஞ்சலபாகாயம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரண யசத்தி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

---

* See the words ஫ ஸா ஫ and க ர க in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

—◆—

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a ^{Subher}repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

---

* A rich man, தீரதையபரண். There are eight components, அழகுடையசுரியங்கண், which constitute தீரதையம், or wealth: viz. தனம், money—தரணியம், corn, that is, land—குமாரர், children—வஸ்து, goods or personal property—வாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—சேனங்கண், friends, allies—அடுதல, slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அழகுடேபரகம், are 1st, பேரரசனம், eating. 2nd, வஸ்துதம், clothing. 3rd, கேருதம், odours. 4th, பூபம், flowers. 5th, தரம்புலம், betel and areka. 6th, ஸாயமரணப் பெண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகேரகூடம், a band of musicians. 8th, பராமண, a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

---

* This may seem somewhat tautological, but the word கேரடுத் தரண் , *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணிக் றுக , a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Damætas *dono* mihi quam *dedit* olim.

† The text is $\text{பரண்கரலுட்க்கரலுடம்}$. I am not acquainted with the word உட்க ; but am inclined to think it a mistake for உட்க , lame or limping, from உடம் , lameness.

‡ See the words பரணு and கேரலு in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horse-back at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unluckily, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

---

* പൊന്തല is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, “This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money.” The Gooroo answered, “In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out.” Said the other, “Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

“A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

---

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உ ட ட ட—that of the ox and buffalo is called ச ர ணி, ச ர ஹ க ட், or ச ர ஹ ஸ் க ட்—that of the elephant and of the horse, லேத் தி—of birds and lizards, எ ச் ச ட்—of goats and sheep, ட ட ட்—of the domestic fowl, கெ ர ட் க ர ட் ட்—of man, உ லேத் தி ட் ட், ட ட ட். The above are terms of decency, but the word ட ட், so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: 'Does it stink?' demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, 'This is the very money from the urine tax.' Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes."

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, "The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go." Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

---

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

---

* See the word పల్లవం పల్లవం పల్లవం in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

---

* မြေပင်စေ့ (မြေပင်စေ့), is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

---

* In the acceptation of the word ଫଳ, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

---

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; ஏன், a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλήλων μᾶτερ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam shītam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

---

* Obeisance, ཏཱ་ལྷོ་ཨོ་མཆོག་ལ་ཕྱག་ཇུ་གྱུ་ལོ།. See Dubois’ Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shītam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

---

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, “Where is my turban? please to

---

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: "To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers." Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word පලමු in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (உருக்கி) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கைந்தலை, a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the கைந்தலை, a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of,

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the கேயுழை , a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the கூப்பை , a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the செல்லாடி , a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the கூழைப்பா , or turban, of 30 cubits length—the சட்டை , or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the கூழை , or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called கேயுழை or புழை . By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the புழை , the நெய்தல் , or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the கூழை , which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

---

* ५ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ, *they were terrified, but although terrified*. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

Ὀρᾶς; φρονεῖς μὲν εὔ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις

Παιδῆας τ' ὀνησάι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Eurip. Hippolytus, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam śhītam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

---

* See the word पौंजै in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்செல்லுபவன் and புறச்செல்லுபவன் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyoogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஹபசுயர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, பசுயர்ஹத்தேரழல், allotted to this general caste. 1st, கெரகக் கழனக் கரத்தல், guarding or keeping cattle. 2nd, டரட்பெரருவரீடல், to exercise commerce. 3rd, ஏர்த்தேரழல்செயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, ‘Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;’ and, as the other accepted the invitation, he added, ‘I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.’ The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant’s message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, ‘Very well; please, Sir, to remain here.’ So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

---

* Les riches idolâtres s’estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu’ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu’ils honorent d’autant plus qu’ils font plus d’austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (— ལྟོ རྩུ རྩུ), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (ཕྱུ་རྩུ་ལྷོ་), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, 'I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?' To this she replied, 'This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.' She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, 'You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

---

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: "Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him." Which may mean, "Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed." This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

---

* 2—στ 10 200 6 10 6 00 00 00 00 00, *it will be completed on your head.* Τελευταίεται τι καινόν δομός, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the increased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, “Alas! alas! he is deceased, he is dead!” And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

---

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, “And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying.” 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (ஈட்டெழுத்து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அந்நு. Used in composition as *alpha privativa*. ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஹ, *interj.* expressive of admiration.

அஓ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறதும்—ஈட்டெண்ணுபெண், *v. n.* (compounded of அகம், the interior, and படுகிறதும், to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகேகாசம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிணி, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்குலாபக்கிறதும்—புத்தேண்ணுபெண், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ privative, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, அசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசனக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ privative, and चेतना) irrationality, folly.

அசகி டுது—அசந தேதன்—அசபேதன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசகி டுது—அசஞ் தேதன்—அசப்பேதன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தத்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தத்தமக்கி டுது—அஸ்தத்தேதன்—அஸ்தப்பேதன், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சகி டுது—அசேதனன்—அசபேதன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோரடம்புண்ணதேவர்க்கஞ்சரது, “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்சாபம், *sub.* (अ privative, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அபக்கி டுது—அக்கேதன்—அக்பேதன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அபா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* காலை: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with டீடக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, வருக வந்தவன் டீடையே டக்கப்போ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடிவாய்ப்பாடித்தேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, இந்தச்சேருப்புக்கெத்தையடிபோடிருக்கு, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கெத்தையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடி போகுமுன்னேயகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடிக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்குமரத்தடி போது, the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப்புடி, a town at the foot of a mountain: அடிபாறம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடிய

ஸ்ருந்தேன், I was under the tree. *Synonymous with*
 கீட, near : *thus*, என்னைக் கோவிலுடைய
 குகை, my house is near the temple; *hence*
 அடச்சேரி, a suburb, *i. e.* a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning: *thus*, அடிய
 லேகனதையத்துவக்கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அடக்கடை, signifies the
 first shop in a market. A foundation: *thus*, அடி
 யோடேபெயர்ந்து, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room: *thus*,
 அடியிலேமண்டிக்கிடக்கும், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus*,
 அடிகிடக்கட்டும், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase: *thus*, பாத்திரத்துக்கட
 யோவ்வாது, the base does not suit the vase.
 A base thing: *thus*, அடிச்சரக்கு, base goods.
 A line of a stanza: *thus*, இதைப்பாட்டுக்கேத்
 தையையெண்ணு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அடக்கிறது—அக்கேதன்—அட்பேண், *v. a.* to
 strike; *used metaphorically with* மழை, rain, to
 rain;—*with* காற்று, wind, to blow;—*with* சாட்சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club: *thus*, அடையடித்
 தான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப்போடுகிறது *is often used.*
 அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னேயேய
 டித்துக்கொண்டிராதே, do not wrangle with
 me. அடித்துவைடுகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுபேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடங்கேன்—அடவேன், *v. a. and n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடத்தேன்—அடப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாளம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.
 அணுகிறது—கிணென்—டுபேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அண்ணக்கிறது—அணத்தேன்—அணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுக்கிறது—அணென்—டுபேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணாட, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதற்குக் கிடகு—மேனென்—கடுபென், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix எ*, signifies, betimes, in the early morning.

அதிசேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருக்கிடகு—நடுதென்—கடுபென், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சு, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதிசூ, *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அத்தம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்தராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அத்தனை, *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நாயுதனையுடையதே, *adeone stupidus es?*

அத்தாட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अबद्धः, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அதுபாயம், *spelt also*, அபயம், அதுபயம் and அவயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பபா or அப்பப, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநது, *that*, and பால், *a part*; *generally used with the emphatic affix* ஞ, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பறம், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநது, *that*, and பறம், *a part*; *generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the Sanscrit अपर, opposite. A. G. Sect. 154.

அமத்துகிறது, *more correctly*, அம்ர்த்துகிறது—ர்த்திணேன்—ர்த்துபேன், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறது—நடுதென்—ருபேன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அழுக்கி றது, *sync. for* அழுக்குகி றது—க்கி
ணைண்—க்குபேண், *v. a.* to press down, to
squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அழுநதுகி றது, *more correctly*, அழிநதுகி றது—
திணைண்—துபேண், *v. n.* to sink, to go to the
bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
miration.

அம்மாள், *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
proper names of women, as மரியம்மாள்;
used in the vocative as a respectful title of address to
any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of* அ *for* அநது, and
மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிபாள், *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
in the last sense it is used either in the local
ablative or in the nominative, with the emphatic
affix ஏ.

அரும்பு, *sub.* a bud.

அறு, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகி றது—டடுணைண்—டுபேண், *v. a.* to im-
portune, to entreat earnestly, to tease.

அல ஹ கி ஹ து—ஹ ணே ண்—ஹ டேபன், *v. n.* to cry, to weep aloud, to bewail.

அலு/பல், *sub.* business, occupation.

அலு, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலுகி ஹ து—அலுந தே ண்—அலுடேபன், *v. n.* to undulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாஹம், *negat. vineiyech. from the defect. verb,* அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3 of Sect. 102.

அல்லோஹ, *sync. for அல்லாஹேபா, the defect. v.* அல்ல, with the affix ஓ; is it not so? no? *Lat. nonne?* yes! yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possibility, leisure.

அபசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste arising from necessity; a good action; an important service.

அபச்யம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, absolute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபத, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed period of life; a strait or difficulty; *Lat. angustia.*

அபஹ, *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அபன், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அபணபன், *a reduplication of the pron.* அபன்; each one, every one; *Lat. unusquisque.*

அவஹ கி ஹ து—அவந தே ண்—அவடேபன், *v. n.* to be loose, to become untied, to be detached.

அடைக்கிறதும்—தேதன்—தப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அனையம், *see* அனையம்.

அடம், *see* ஆடம்.

அடலுக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அடல்யுக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அடலுக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. n.* to weep.

அடலுக்கு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அடலுநதற்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அடலுநதலுநதற்கிறதும், to rub forcibly; அடலுநதலுநதற்கிறதும், to nail fast.

அடைக்கிறதும்—தேதன்—தப்பேன், *v. a.* to call.

அடைப்பிக்கிறதும்—தேதன்—தப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அளவு, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அறம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அறக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அறக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அறக்கிறதும்—தேதன்—தலுபேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநதுபேரகிமது—சேண்—பேண், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூட.

அறுபர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகிமது—அறுநதேண்—அறுபேண், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சுண்ண or அம்சுண், *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அங்கம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அம்புதம், *sub.* (अपुर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அம்முங்கூல, *sub. comp. of அம்மு, adj. from அன்று*, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.

அடக்கிமது—அடநதேண்—அடபேண், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அறுஊடாணம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmans.*

அறுதினம், *adv.* (अनु and दिन) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அறுபடக்கிமது—அடதேண்—அடபேண், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அறுப்பகிமது—அசேண்—அபேண், *v. a.* to send, especially a person.

அசேகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, syno-

nymous with அல்லாதே, இதன் ஹேய. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்ற, *sub.* that day, on that day, then; அன்றே, *from that day forwards.*

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்;* it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

அஅ, *interj.* (आ आ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

அக ஹது—அனேன்—அபேன், *sub. v.* to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

அக ஹம், *conj. mood, from அக ஹது, q. v. with the affix உம்;* although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

அகக்கோர்தர்த, *comp. of the infin. அக of the verb அக ஹது, and the infin. கோர்தர்த of கோர்தர்த ஹது, used conjunctively;* because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

அக்க ஹது—கனேன்—கபேன், *v. a. sync. for அக்குக ஹது;* to make; to dress victuals (*faire la cuisine*). A. G. Sect. 104.

அக்கும், *3rd pers. n. fut. from அக்க ஹது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்குவருவானாக்கும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதா க் கு ம்ப ண் ணி ய ம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

அசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சித் தாசனம், the seat of lion's skin; ஓயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிழங்குசனம், the seat of deer's skin.

அசனே உஷ்ணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump:

அசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

அசீர் பதிக்கிற து—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिस्) to bless, to bestow a blessing on.

அஹ, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

அச்சர or அச்சரமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kænig.*).

அச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

அடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as வெட்டாரடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.*

அடுகிற து—டேனென்—டுபென், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

அடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies* after the manner of: as, பேசுவதுபோலமாகப் பேசுகிறது, you talk like a drunken man.

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்பெண், *deriv. sub. from* ஆள்கிறது, to govern; a ruler; *commonly*, the Lord.

அபத்து, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

அமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

அம், *sync. for* ஆகு, 3rd pers. n. fut. from ஆகிறது, *q. v.* used as a particle of particular affirmation; yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

அயக்காரன், *deriv. sub. from* அயம், *q. v.* and காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

அயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

அயத்து, *sub.* preparation.

அராடம் or அறுடம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

அரல் or அலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l' appellent l' arbre des Banianes, parce qu' aux lieux ou' il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

அலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

அபஸ், *sub.* desire, appetency.

அடம், *sub.* depth, profundity.

அறுபது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

அறு, *sub.* a river.

அறு, *num.* six; *marked thus*, கூறு.

அறுகிறது—அறேனான்—அறேபன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

அறுதல், *verbal sub.* from அறுகிறது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆய், *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறது—இட்டேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதே, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle இ, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இருத and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இத்தன்மையுடைய, *sub. comp. of* இ for இருத, and தன்மையுடைய, manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ஆக, or the emphatic affix, ஏ.

இநத, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படடி, *sub. comp. of இ for இநத, and படடி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படடிக்கோத்த, *used adjectively, comp. of இப்படடிக்கு, and ஒத்த from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படடிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படடி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and போது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போ, *adv. comp. of இ for இநத, and போ put by apocope for போது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and போது for போது; now; used also in the dative, இப்போதுகூட, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கிவது—கேண்—கேபண், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, ௨.*

இரத்தம், *sub. (ரக்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திரி, *sub.* (रात्रिः). night.

இராமராம or ராமராம, *adv. comp. of* ரா, night, and மா, *implying succession of time, being the root of* மாறுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root மா, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அநகு, the afternoon, with the sense of every: as, காலமாம, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—இருந்தேன்—இருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses.

A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்பு, *verbal sub. state,* and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj. from* இருப்பு, iron; made of iron.

இருளுகிறது—இருண்டேன்—இருளேன், *v. n.* to be dark.

இறை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இறைக்கிறது—இறைத்தேன்—இறைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடா, *conj. form, used adverbially,* otherwise. A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறது—இத்தேன்—இப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இறப்பாறுகிறது or இறப்பாறுகிறது—
ஹேன்—ஹேன், *v. n. comp. of* இறப்பு, fatigue, and ஆறுகிறது, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இறக்கிறது—இறத்தேன்—இறப்பேன், *v. n.* often used *comp. with* பேரிறது; to grow thin; to be wearied.

இறப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறது—இறக்கேன்—இறக்குவோன், *v. a. sync. for* இறக்குகிறது; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறது—இறங்கேன்—இறங்குவோன், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குவார், *sub. comp. of* இறக்கு, what may be tied tight, and வார், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்றை, *vineiyech. from the defect. v.* இல்லா; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈநதிருக்கி ஹது, *v. n. the vinciyeck. from ஈருகி ஹது, with the auxiliary v. to be moist; Lat.* madeo.

ஈநம், *sub.* moisture, humidity.

ஈண்ம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி ஹது—ரித் தே ண்—ரிப் பே ண், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சு, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சுமத்தியாண்ம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடம், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடம், the entrails.

உடண், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ண்; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உறுபகி ஹது—றுபந தே ண்—றுப பே ண், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சுறுமயம், *sub. comp. of* உட், within, and சுறுமயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, ச, வ, ய.

Ces sectes sont six : ஸாமம் ou ஸாம்மம், ஹசு

வம், பாசுவதம், மகாவதம், கனா
 னகம் ou கானாநகம் ou கானாநகம்
 et வயதவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவபைன், *v. a.* to
 assist, be serviceable to; *in a neut. sense*, to be
 useful.

உதக்கிறது—தத்தேன்—தட்பேன், *v. a.*
from உத, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उदयः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively*,
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தாரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உதுப்பார்க்கிறது, *or more properly*, உஹப்
 பார்க்கிறது—தத்தேன்—தட்பேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உஹ, *which seems to imply*,
 perfection or completeness, *when added to certain verbs*,
and பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard
 steadfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உழு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நம், your; frequently used honorifically for the singular. A. G.

Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also*, உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உறுட்டுகிறது—உருளை—
ருளை, to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—ருண்டேன்—ருளுவேன், *v. n.*
to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—றுக்கேன்—றுப்பேன், *v. a.*
to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகனாக, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்ளுநாகிறது—உனை—உனை, *v. a. comp.*
of உள், within, and உகிறது, to become;
to be subject to, to be amenable to; to be admitted
to; to intermeddle with.

உளுக்காதுகிறது—காந்நேன்—காரு
வேன் *v. n.* to sit down.

உள்ளுநா, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath.
For its use as an *attributive adjunct*, see A. G. Sect. 55.

உள்ளுறையு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்ளு *sub.* an inward part; used with the emphatic

*affix எ, as a post position, it signifies within ; used adjec-
tively, signifies inner. A. G. Sect. 148.*

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consan-
guinity.

உனக்கு, *dat. case of நீ* ; to thee. A. G. Sect. 57,
and 61.

உன், *oblique form of நீ* ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

ஊதியம் or ஊதிபம் or ஊதிகம், *sub.* profit,
gain.

ஊராண், *deriv. from ஊர்*, a town ; a villager, a
townsman, a countryman.

ஊர், *sub.* a town, a village, a district.

ஊழியம், *sub.* office, function, work, service, menial
employment.

ஹம், *sub.* a source, a spring.

ஹன் ஹகி ஹது—ஹே ஹன்—ஹே ஹன், *v. n.* to
lean upon a stick for support ; *v. a.* to dig holes in
the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of எங்கு*, where, and the *affix*
உம் ; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection ; used
in exclamation by way of warning.

எடுக்கி ஹது—எடுத்தேன்—எடுப்பேன், *v. a.* to take,
to carry or bear, to bring forward, to raise ; to assume.

எண்ணுகி ஹது—எண்ணேன்—எண்ணுபேன், *v. n.*
to reckon, to estimate, to esteem, to think, to
imagine ; to honour, to respect.

எண்ணிக் று க, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்க்கிறதாந் தேன்—நிப்பேபன், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of* எ *for* எநது, *and* தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of* எப்படி, how, *and* அகிலும், although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்பேரதும், *adv. comp. of* எப்பேரது, when, *and* உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிகரும்பு, *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* கரும்பு, cane; firewood.

எரிகிறதாந் தேன்—நிவேபன், *v. n.* to burn.

எரிக்கிறதாந் தேன்—நிப்பேபன், *v. a.* to burn.

எரிகோபம், *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* கோபம், wrath, (कोपः); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub. and adj.* all. A. G. Note to Page 29.

எல்லாகும், *sub. comp. of* எல்லாந், all, *and* உம்; all, *masc. Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of* எ *for* எநது, *and* ஐவ்வு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறதாந் தேன்—நிவேபன், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy ; *marked thus*, எய்.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—ஹந்தேதன்—ஹபேதன், *v. a.* to throw at, to pelt.

எறக்கிறது—ஹத்தேதன்—ஹப்பேதன், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றேதன்—என்பேதன், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதைப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, and பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகிறது ; *literally*, having considered what is said, in consideration of which.

என்றாகுகிறது, *v. n. comp. of* என்றது, *q. v.* and இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of ; to be about to do ; to be for or on the part of.

என்றது, *vineiyech. from* என்கிறது ; having said ; frequently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏந்துகிறது—நத்தேதன்—நதுபேதன், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏயக்கிறது—யத்தேதன்—யப்பேதன், to cheat, to deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏவுகி றது—உணேன்—வுபேன், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏறுபு, *adj.* poor, not rich.

ஏறுகி றது—ஹேனேன்—ஹுபேன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏற்கண்பே, *adv.* antecedently.

ஏற்றுகி றது—ஹுபேன்—ஹுபேன், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐநது, *num.* five; *marked thus*, ஐ.

ஐம்பது, *num.* fifty; *marked thus*, ஐய.

ஐயன், *sub. spelt also*, அப்பயன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐயனார், *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அருகாரன்.

ஐயபயே, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐவர், *deriv. sub.* five persons.

ஏக்கி றது—தேனேன்—புபேன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏட்டுகி றது—உணேன்—ஹுபேன், to stick toge-
ther, to unite.

ஏண்ணுகி றது, *more correctly*, ஏன்றுகி றது, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஏண்ணது, *more correctly*, ஏன்றது, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏன்றுகி றது; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஏதுங்கி றது—துங்கிணேன்—துங்குபேன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒத்து, equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக் கொடுத்தல், *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாமை, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாடமாய், *adv. from* ஒரு, one, பாடம், a shower (*ondée de pluie*), and ஆப் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்றாய், *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as *एकैकं* in *Sans.* each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிந்தேறன்—ழிபெண், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, and பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ளித்தேறன்—ளிப்பேண், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்கரது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கி ஹது—கிணை—கூபைன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகி ஹது—ஹுணை—ஹுபைன், *v. n.* to run, to sail.

ஓட்டம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகி ஹது—ஹுணை—ஹுபைன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலா, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கஷ்டம், *sub.* excrement.

கடக்கி ஹது—கடகை—கடப்பைன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடகி, *see* கறகி.

கடபைன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கி ஹது—கடகை—கடப்பைன், *v. a.* to bite.

கடகது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடகாஸ்தம், *written also*, கடுகாஸ்தம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin.* from கடுகிறது, *used adverbially*, quickly.

கடுகிறது—டுகிறேன்—டுபென், *v. n.* to hasten.

கடூட, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar

கடூட, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கடூடச், *see* கடூட.

கடிக் கோர்த் லுக்கிறது—கோண்டேன்—ர்த் லுபென், *v. a.* to embrace.

கடிக் சாதம், *sub. comp. of* கடிக் *for* கடிக், tied, and சாதம் (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடிக் யம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடிக் யங்கு லுக்கிறது—டுகிறேன்—டுபென், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடிக் கெடுகிறது—கெடுதேன்—கெடுபேன், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகிறது—டுகிறேன்—டுபென், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுட, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்பம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுபிடிக்கிறது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from கரண்கிறது, *q. v.* and ட்டுக்கிறது, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கதது, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயறு, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருபரஃ, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, and அருபரஃ, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறது—தினென்—துபென், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருறும, *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane; *see* எரிகரும்பு.

கறு, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லறம், *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, and அறம், a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கவலை, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வுகிறது—உனென்—வபென், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழுவுகிறது or கழுவுகிறது—உனென்—பென், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழிகிறது—ழிநதென்—ழிபென், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—பித்தேதன்—பிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கடுகு, *sub.* an ass.

கடுவகிறது, *see* கழுவகிறது.

கரிகூருகிறது—கரிகேனன்—கூருவேன், *v. n.* *comp. of* கரி, joy, and கூருகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரீ, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கர்தரன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கறவைபசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கற, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat. ferculum.*

கறுப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively*, black.

கற்பிக்கிறது or கல்பிக்கிறது—பித்தேன்—பிப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as*, கனமுடையன், a man of weight or consequence; *used adjectively*, heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

காகு, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கி ஹது, *written also* கார்க்கி ஹது—ர்த்தேன்—ர்ப்பேன், *v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part of a fanam (*see* பணம்). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காச்சு கி ஹது—கேனன்—கேபன், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டு கி ஹது—டேனன்—டேபன், *v. a.* to shew, to point out.

காணிக்றுக, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி ஹது—கண்டேபன்—காண்டேபன், *v. a.* to see, to find.

காண்டிக்கி ஹது—ர்த்தேன்—ர்ப்பேன், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காது, *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காய், *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம் *or* கனி, a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காய்கி ஹது—யந்தேன்—யேபன், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காங்குகிறதாய்த் தேன்—யப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகிறது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகிறது, *or, to distinguish it from the preceding verb,* காயம்படுகிறது, to be wounded.

காரன் *or* காயன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying an agent or doer:* thus, வேலைக்காரன், a servant, *from* வேலை, work, குதிரைக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* ஏ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கடிகிறது, *v. a. comp. of* கால், *q. v.* *and* கடிகிறது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்றம், *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கிறது—படுதேன்—யப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிடத்துகிறது—படுதேன்—யத்துவேன், *v. a.* to lay down.

கிஹுபக்கிஹு—ஹுபத் தே ண்—கிஹுபப் பே ண், *v. n.* to be obtained ; to be found.

கிஹு, *infin.* from கிஹுபு கிஹு, *used adverbially*, near.

கிஹுபு கிஹு—ஹுபே ண்—ஹுபே ண், *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found: thus, உ ணக் குக் கிஹுபு ஹு, tibi ne conveniet? Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say உ ணக் குக் கிஹுபு கு ஹு.

கிஹு, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கிஹுபு து ண், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

கிஹுபு, *sub.* (कुशः) sorrow, affliction, sickness; pain.

கிஹு, *adj.* old; whence, கிஹுபு ண், *sub.* an old man, கிஹுபு, *sub.* an old woman.

கிஹுபு கிஹு—ஹுபத் தே ண்—ஹுபப் பே ண், *v. a.* to tear, to pull in pieces, to scratch ; to engrave.

கிஹுபு புகிஹு—ஹுபே ண்—ஹுபே ண், *v. n.* to rise up, to stand forth. கிஹுபு ஹுபே ண், a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

கிஹுபு, *sub.* (ग्रामः) a village.

கிஹு, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கிஹுபு து ண், *sub. comp. of* கிஹு, *q. v.* and து ண், a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கிஹு, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கிஹுபு கிஹு—ஹுபே ண்—ஹுபே ண், *v. a.* to split, to tear, to scratch, to lacerate ; to carve.

கூடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.

கூடியாணவன், *deriv. noun, from கூடி, with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

கூடை, *sub.* an umbrella.

கூணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

கூதிக்கூது து—தித் தேன்—திட்டேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

கூதினா, *sub.* a horse.

கூதினாக் காரன், *sub. from கூதினா, q. v. and காரன், q. v.* a horseman, a groom.

கூத்துக்கூது து—தினேன்—துவேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கூம்படு, *sub.* a bow, a reverence.

கூரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

கூருடன், *sub.* a blind man; கூருடி, a blind woman.

கூருடுக்கூது து—டனேன்—டுவேன், *v. n.* to be blind.

கூருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively*, blind.

கூருவாணவன், see கூரு: ஆணவன் *redundant*, as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.

கூர்ஹவ, *sub.* a scream or cry expressing woe.

கூலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

கூழ், *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

கூலம், *spelt also*, கோலம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

கு ண று கி ற து—ஹே ண ண்—ஹே ப ண், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

கு ண ரு கி ற து—ண ர் ந தே ண்—ண ரு ஹே ப ண், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

கு ண ர் க் கி ற து—ண ர் த் தே ண்—ண ர் ப் பே ண், *v. a.* to make cold, to cool.

கு ண ர் ச் சி, *or better*, கு ண ர் த் தி, *sub.* cold.

கு ண ப் ப ா ட் டு கி ற து, *written also*, கு ண ர் ப் ப ா ட் டு கி ற து *and* கு ண ப் ப ா ட் டு கி ற து—ப ா ட் டு ணே ண்—ப ா ட் டு ஹே ப ண், *v. a.* to bathe, to wash.

கு ண ந து, *corrupted for* கு ண ர் ந து, *past part. from* கு ண ரு கி ற து, *q. v.*

கு ண று ம, *sub.* cold, coolness.

கு ற ற ம், *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூ ச கி ற து—சு ணே ண்—சு ஹே ப ண், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூ ட், *infin. from* கூ டு கி ற து, *q. v. used adverbially*, together. *Sometimes it merely strengthens an assertion*: as, கே ட் பே ண் கூ ட் கே ட் பே ண், I have heard it, *indeed* I have heard it.

கூ டு, *sub.* a nest, a cage.

கூ டு கி ற து—டு ணே ண்—டு ஹே ப ண், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr. se joindre, etiam veneriè, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. M.S. Dict.*

கூ டு ம், *impers. v. neut. fut. from* கூ டு கி ற து, *q. v.* it may be, it is possible.

கூ ட் ட், *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூடாணி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறது—உணர்—டுபேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin ; to add up.

கூப்புகிறது—புட்பேன்—படுபேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறது—உணர்—வபேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறது—சுணர்—சுபேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறது or கேட்குகிறது or கேட்குகிறது—கேட்பேன்—கேட்புட்பேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey ; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm ; the sleeve of a coat. Like *χειρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேளஞ்சம், *adj.* small, little ; *sub.* smallness ; *adv.* little by little.

கேளடி, *sub.* a parasitical plant ; a flag or ensign.

கேளடியது or கேளடியது, *neut. conj. deriv.* from கேளடுஹம், cruelty ; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேளடியாணி, *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேளடுக்கிறது—டுத் தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கேரடுஹட, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கேரடஹட, *sub.* the stone of fruits.

கேரண்டுபேரகிஹது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேர஁நகிஹது, *q. v.* and பேரகிஹது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கேரண்டுபநது஁கிஹது, *v. a. comp. of* கேரண்டு *from* கேர஁நகிஹது, *q. v.* பநது *from* பருகிஹது, *q. v.* and ஁கிஹது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கேரத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கேரப்ப஁நி஁கிஹது or கேரப்ப஁நி஁கிஹது—஁நி஁தேன்—஁நி஁பபேன், *v. a.* and *n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கேரட்ட, *sub.* a branch.

கேரட்ட, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign டே.

கேர஁஁஁, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கேர஁நி஁கிஹது, *sub. comp. of* கேர஁நி஁, a brand, and கி஁஁஁, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat.* teda.

கேர஁நகிஹது—கேர஁நபேன்—கேர஁ந஁஁஁஁, *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.

கேர, *interj.* expressive of grief.

கேரபர஁, *sub.* a hatchet.

கேரனாபநாஸ்த, *sub. comp. of* கேரனாப, the West wind, and நாஸ்த, a day; the summer season.

கேரணாறுக, *sub.* cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.

கேரடக்கிஹது—டத்தேண்—டப்பேபண், *v. n.* from the *sub.* கேரடம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.

கேரட்க்கிஹது—டத்தேண்—டப்பேபண், *v. a.* to run through, to transfix; to string or thread (beads).

கேரடல், *sub.* a temple or pagoda, a church.

கேரடூ, *sub.* a domestic fowl, whether cock or hen.

கேரடாறுகக் குதினா, *sub.* a mare. The word கேரடாறுக designates also the female of the ass.

கந்தணம், *sub.* (क्षणः) an instant, a moment.

சகதி, *sub.* (शदः) mud, a puddle.

சகல், *adj.* (सकल) all, the whole; whence சகலம், *neut. sub.* every thing; சகலர், *masc.* every body.

சகனாககேடு, *sub. comp. of* சகனாக, honour, and கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.

சஞ்சலம், *sub.* (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.

சடங்கு, *sub.* a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.

சடுதி, *sub.* suddenness, quickness, surprise.

சட்டாப, *sub.* a jacket, any sewn upper garment.

சண்ணாப, *sub.* a tumult, a quarrel, a battle.

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σὰρξ*, the pulp of a fruit.

சுஞ்சுட, *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுருகுடி, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுருகிக் கீ டு கு—சுருகே சண்—சுருட்டே பண், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகிரண், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகே க டு. *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகே ஈ டு டு, *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுருரீ குஞ்சு, *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுருண், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because “*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;*” *adj.* level, even.

சுருராது, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுருப டு, *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுமக் கீ டு கு—சுறுமக் கே சண்—சுறுமட்டே பண், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறும டு, *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

ஈம்பாதிக்கிறதா—தித்தேதன்—திப்பேபன், *v. a.*

(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

ஈம்பரம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

ஈம்புடக்கிறதா—புடத்தேதன்—புட்பேபன், *v. a.*

to suffer or enjoy ; *Gr.* πασχειν.

ஈம்புதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

ஈம்புதிக்கிறதா—தித்தேதன்—திப்பேபன், *v. n.*

from the *sub.* to consent, to agree to.

ஈம்புநதம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

ஈயக்கிண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

ஈரகம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

ஈரம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland, a string of precious stones.

ஈர, *adj.* just, right, equal.

ஈரேபாநது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

ஈரம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man or other animals.

ஈரீரீ, a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.

ஈராக்ஹக, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a ramrod.

ஈரக்கிறதா—புத்தேதன்—புட்பேபன், *v. n.* to be sorrowful, to be dejected.

ஈர்ப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

ஈபம், *sub.* (शव) a corpse.

சுபணம், *sub. written also* சுசுணம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுல்லு, *spelt also*, சுக்கு, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சுனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகி மது—சேய்மேறன்—சாபேன், *v. n.* to die.

சாறுப, *sub.* a wink, a hint.

சாறுகம், *spelt also*, சாணகம், *sub.* (probably from दूगणं) the dung of cattle.

சாறுங்கி and சாணி, *see* சாறுகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாதும், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கி மது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குதினா, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குதினா, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; as we say a man of family, *i. e.* of good family.

சாதினா, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாதுகி மது—தினேன்—துபேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாப்படுகி மது—பப்பேன்—படுபேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசணிக்காய், *sub. comp. of* சாம்பல், *q. v.* and பூசணிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கலயாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. "Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais." *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறகு—யந்தேண்—யுபேண், *v. n.* (perhaps from *सै-सायति*) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாசுவ, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சாஸ or சாஸநேஸ்வ, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிறகு, *written better,* சாகிறகு, *q. v.*

சாஸ்குரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்குர, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஸ்டாஸ்கம், *sub.* (स, with, अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சீ க் கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.
சீ ரி க் கி று து—ரி க் தே ண்—ரி ப் பே ண், *v. n.* to laugh,
to smile.

சீ லு, *adj.* some.

சீ லு வு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.*
viaticum; permission or leave.

சீ ப ண், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.

சீ று து, *adj.* little, a few, some.

சீ ண் க் கி று து, *spelt also*, சீ ண் க் கி று து—ண க்
தே ண் or ண நு தே ண்—ண ப் பே ண் or ண ப்
பே ண், *v. n.* to be angry.

சீ க் கி ரு டு, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீ ச் சீ, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne
disent jamais ce mot devant les personnes de dis-
tinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சீ து டு, *sub.* (शीतं) cold.

சீ ர் று டு, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.

சீ டு ரு ண், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an
opulent man.

சீ ணு, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீ ப ண டு, *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீ று க் கி று து—று க் தே ண்—று ப் பே ண், *v. n.* to
hiss, to puff.

சீ டு ண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சு டு க் கி று து—சு ப் பே ண்—சு டு பே ண், *v. a.* to burn,
to roast, to bake.

சு த் து, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धि:करण) purification.

சும்மா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்கிவது—சுருங்கிசேணன்—சுருங்குபெண், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழலுகிவது—சுழலுசேணன்—சுழலுபெண், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழல்வகிவது—சுழலுசேணன்—சுழலுபெண், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஷ்டாஷ்சுஷ்டாஷ்சு, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுறுர், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்றம், *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றுகிவது—சுற்றுகேணன்—சுற்றுகுபெண், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சூலநாள், *sub.* an unlucky day.

சூழ், *infin.* from சூழுகிவது, *q. v.* used adverbially, around.

சூழுகிவது—சூழுகேணன்—சூழுகுபெண், *v. a.* to surround, to environ.

செடி, *sub.* a shrub.

செடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with பசுபன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called செடிச்சி.

செய்கிறது—செய்தேன்—செய்யவேன், *v. a.* to do, to make.

செய்தி, *sub.* news, intelligence.

செல்லுகிறது—சென்றேன்—செல்லவேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

செவ், *sub.* the ear.

செவ்வாய், *adj.* straight, direct, right.

செணம், *sub.* a saddle.

செதம், *sub.* (क्षेद) loss, damage.

செமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

செமக்கிறது—மீத்தேன்—மீட்டேன், *v. a.* to bury.

செருகிறது—செருந்தேன்—செருவேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

செறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண்ண, see சயக்கிண்ண.

செளரிக்கிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேராகு கி ற து—கு கி டே ண ண்—கு டு டே ஷ ண், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேர ஸ்ஷ கி ற து—சே ர ண் டே ண ண்—சே ர ஸ்ஷ டே ஷ ண், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சே ர தி க் கி ற து—தி த் தே ண்—தி ப் டே ஷ ண், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சே ர தி ர ி ட ட், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சே ர த் தி ய ட், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சே ர ப ட், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சே ர ம ண், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சே ர ஷ், *sub.* a grove.

சே ர ஹ், *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

ஸ்திரி, *sub.* (स्त्री) like रत्न, signifying a woman generally, or a wife in particular.

ஸ்து தி க் கி ற து—தி த் தே ண்—தி ப் டே ஷ ண், *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

த ர ஹ க ட், *sub.* memory, recollection, reason.

த ர ய ட், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

த ர ண ட், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

த க ப் ப ண், *sub.* quasi த டு ம ப் ப ண், in contradistinction to ச ஸ் ஹ ப் ப ண், the father's younger brother, and டே ரி ய ப் ப ண், the father's elder brother; a father.

தகருகி ஹது—தகர்நதேன்—தருபேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தடுகி ஹது—தக் கேன்—தடுபேன், *v. n.* to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகி ஹது—தறுகநதேன்—தறுகபேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பஹு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி ஹது—தங்கினைன்—தங்குபேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி ஹது, *see* தங்கி ஹது.

தடவுகி ஹது—தடனைன்—தடபேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடி, *sub.* a stick, a cudgel.

தடிர், *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கி ஹது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தஹடக்கி ஹது—தஹடதேன்—தஹட்பேன், *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகி ஹது—தட்டுனைன்—தட்டுபேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water; cold water, water generally. In common language பசுறுசுத்தண்ணீர் is cold, *literally*, green or raw water; so called because it has not been boiled.

தந்தாவண்ம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, and धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub. (तन्त्रं)* a trick, a stratagem, a device.

தப்புவக்கிறது—உத்தேசன்—உட்பேண், *v. causal from* தப்புகிறது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகிறது—உட்பேண்—உட்பேண், *v. n.* to escape.

தம்ப, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயறு, *spelt also,* தயர், *sub.* curdled milk.

தருகிறது—தருதேன்—தருவேண், *v. a.* to give.
A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாடு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* and பாடு, a cloth, or properly the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub. (तपः)* penance.

தவலுகிறது—வலுதேன்—வலுவேண், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கிறது—உத்தேசன்—உட்பேண், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகிறது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தடவுகிறது—உட்பேண்—வலுவேண், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தடம்புகிறது—மட்பேண்—மட்பேண், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தலாருகியது—லா ரீ நதேன்—லா ரு லேபன், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தலாகியது—லா நதேன்—லா லேபன், *v. n.* to
be fettered.

தலாக்கியது—லா த்தேன்—லா ப் லேபன் *v. a.*
to fether the legs of an animal when turned out to
feed, to fether generally.

தலாபாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

தமம், *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

தமம்மன், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

தனித்தனியாய், *adv. reduplication of* தனி, alone;
one by one, separately.

தன்னுட, *sub.* mode or manner; see இத்தன்னுட.

தாக்கியது, *syncope for* தாக்குகியது—தாக்கி
னேன்—தாக்கு லேபன், *v. a.* to combat, to
come against, to butt, to dash against; to attain.

தாங்கியது—தாங்கினேன்—தாங்கு லேபன்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

தாட்டணிவார், *written also*, தாப்பணிவார்
and தாம்புணிவார், *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

தாண்டு கியது—தாண்டினேன்—தாண்டு
லேபன், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

தாலலா, *written also*, தாலலா, *sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of. Sect. 57.

தட்டர், *see* தட்டர்.

திட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

திண்ணை, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தொயம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

தொயவான், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

தொட, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

தொணி, *spelt also* துணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

தொகை—தொகை—தொகை—தொகை, *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை, *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

தொகை—தொகை—தொகை—தொகை, *v. a.* to steal.

தொடு, *sub.* a theft.

தொட, *infin. from* தொட்கை, *q. v.* used adverbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தொட்கை—தொட்கை—தொட்கை—தொட்கை, *v. n.* to turn, to return, to turn back.

தொவன், *sub. comp. of* தொ, sacred, and உவன், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை, *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கிஹது—தினேஹன்—தினேபன், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தின்றம், *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிஹது—ட்டேனன்—ட்டேபன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

தின்றம், *sub.* evil.

திருகிஹது—திர்ந்தேன்—திருவேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திர்க்கிஹது—திர்க்கேன்—திர்ப்பேன், *v. a.*
to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate
(an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திருத்தம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிஹது; a decision,
an award of arbitrators.

திர்மானம், *sub.* a decision, a decree.

திர்நாவு, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திருஷண், *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துடங்கிஹது—துட்கேனன்—துட்குவேன், *v. a.*
to begin.

துடருகிஹது, or better, தோடருகிஹது—துர்ந்தேன்—துடுவேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கிஹது—துடித்தேன்—துடிப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுட, *sub.* the thigh.

துறுடக்கிமது—துறுடத்தேன்—துறுடப்பேன், *v. a.*
to wipe.

துணிகிமது—துணிந்தேன்—துணிவேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கிமது, *sync. for* துவக்குகிமது—வக்கி
ணேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவளுகிமது—வண்டேன்—வளுவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்ரவி, *spelt usually*, துவ்ரி, *sub.* a drop.

துவ்ரவகிமது—வ்ரினேன்—வ்ரவேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துய்வசனம், *sub.* (दुर्वचनं, *particle implying* ill, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கிமது, *sync. for* துக்குகிமது—கிணேன்—கு
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கிமது—துங்கினேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டல், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தூவுகிறதூ—தூணை—தூவேண், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேயுபம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிறதூ—நீருதேண்—நீவேண், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகிறதூ—நீருதேண்—நீவேண், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரெக்கிறதூ—நீருதேண்—நீவுப்பேண், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறக்கிறதூ—நீருதேண்—நீவுப்பேண், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவல்லு, a pellet bow.

தேடுகிறதூ—தூணை—தூவேண், *v. a.* to seek.

தேயுக்கிறதூ—தேயுதேண்—தேயுப்பேண், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேயுபம், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதினம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

தேறுகிறதூ—நீருதேண்—நீவேண், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தே ஸ் ஹ கி ற து—ஹ் ணே ண்—ஹ் ஷே ண், *v. a.* to console, to animate.

தே ண், *sub.* honey.

ஹ த க் கி ற து—ஹ த த் தே ண்—ஹ த ப் பே ண், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தே ர ங் கி ற து—தே ர ங் கி ணே ண்—தே ர ங் கு ஷே ண், *v. n.* to hang down.

தே ர ட ரு கி ற து—ட ர் ந தே ண்—ட ரு ஷே ண், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தே ர டு கி ற து—தே ர ட் பே ண்—தே ர டு ஷே ண், *v. a.* to touch.

தே ர டு க் கி ற து—தே ர டு த் தே ண்—தே ர டு ப் பே ண், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தே ர டி, *sub.* a large vase, a trough.

தே ர ந த ஹ ர, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தே ர ந தி, *sub.* the belly, the paunch.

தே ர ப் ப, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தே ர ப் ப ண், *see* த க ப் ப ண்.

தே ர ய் க் கி ற து—தே ர ய் த் தே ண்—தே ர ய் ப் பே ண், *v. a.* to immerse.

தே ர ஸ், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தே ர ண் ஹ கி ற து—தே ர ண் ஹ் ணே ண்—தே ர ண் ஹ் ஷே ண், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேரடி, *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கிடுதல், *sync. for* நக்குகிறது—நக்கிடுதல்—
நக்குபெண், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நச்சு, poison, and நாகம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கிறது—நடதேன்—நட்பெண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், kindness, and
பயம், fear; coaxing and threatening.

நல்ல, *adj.* good.

நல்லதென, *sub. comp. of* நல்ல, good, and தென,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नव) newness; *adj.* new; the number
nine, marked thus, கூ.

நன்ஹம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றாய், *adv. from* நன்றாய், good; well.

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாடோடாஹம், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun*, from நாடு, a country ; an inhabitant, the head of a village or district.

நாடா, *sub.* a dog.

நாடாவு, *num.* four ; marked thus, ஈ ; often used indefinitely for several.

நாடாஹுசு, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாடாஹு, *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாடாஹுக்குநாடாஹு, *adv.* daily, from day to day.

நாடாஹுக்குநாடாஹு—நாடாஹுசு—நாடாஹுசு, *v. n.* to stink.

நாடாஹு, *num.* forty ; marked thus ஈ.

நாடாஹுக்குநாடாஹு, *num. comp.* of நாடாஹு, *q. v.* and ஈ, *q. v.*

நாடாஹுசு, *from* நாடாஹு *for* நாடாஹு, four, and ஈ, a sort ; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கொது—யுத்தேண்—யுத்தேண், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always ; as an *adj.* eternal, continual.

நித்தா, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமிஷம், or better, நிமிஷம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமித்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive ; an augury.

நிமிஷம், see நிமிஷம்.

நிமிஷம்—நிமிஷம்—நிமிஷம், *v. n.* to grow full.

நிறு, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டிருக்கிறது, *v. n.* from நிலை, station,
and கொண்டு இருக்கிறது, *q. v.* to be firm or settled,
to be established.

நிலுவகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நிலு
வேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறுத்துகிறது—நிறுத்தி நிறுத்தி வைக்கிறது, *v. a.*
to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமடையாமை, *sub.* (निर्माण) nakedness.

நிறைகிறது—நிறைந்தேன்—நிறைவேன், *v. n.* to
be full; *the infin.* நிறைய is used as an adverb, fully.

நிறைவேறுகிறது—வேறுவேறு நிறைவேறு
வேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sa-
crifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நிலுவகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.*
to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of
place in the local ablative to express motus à loco: as,
கொண்டிருந்து வந்தேன், I came from
the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நீக்கிறது, *sync.* for நீக்குகிறது—நீக்கி நிறுத்தி
வைக்கிறது, *v. a.* to reject, to remove, to leave
out, to do away, to subtract.

நீங்கிறது—நீங்கி நிறுத்தி வைக்கிறது, *v. n.* to
retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறது—நீட்டினை—நீட்டுபெண், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீஞ்சுகிறது—நீஞ்சினை—நீஞ்சுபெண், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழந்தேன்—நுழுபெண், *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுணி, *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ஸ.

நூற்றாம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, ஸருப.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடும, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரித்தேன்—நெரிப்பெண், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கினை—நெருங்குபெண், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, in India called by the English Paddy.

நெருகி ஹது—நெருந தேதன்—நெருநேபன்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெருடாடம், *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நெசம், *sub.* affection; virtuous love.

நெத்தி, *spelt also* நெய்ந், *sub.* beauty, neatness,
 elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நெடம், *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நெய்ந், *sub.* a vow.

நெய்ந், *sub.* yesterday.

நெரண்ஹ, *vineiyech. from* நெரண்ஹுது, to be
 lame; *used adjectively*, lame.

நெரகி ஹது—நெரந தேதன்—நெரநேபன், *v. n.*
 to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நெரவ், *sub.* sickness, pain.

பகல், *sub.* day, *correlative with* ரா, night.

பக்கம், *sub.* (पक्षः) the side.

பசு, *sub.* hunger.

பசு, *sub.* (पशुः) in Sanscrit this word signifies an animal
 in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
 more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுஹம், *sub.* greenness; *adj.* பசும் or பச்சு or
 பச்சுசு, green, raw.

பஞ்சஹது—ஹந தேதன்—ஹநேபன், *v. n.*
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
 a dying man.

பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

பபருகி றது—பபர் நதேன்—பபருவேன், *v. n.*
to spread.

பபு, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.

பபுக்கி றது—பபுத் தேன்—பபுப்பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.

பபுப்பிக்கி றது—பபுத் தேன்—பபுப்பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

பபுகி றது—பபுப்பேன்—பபுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

பபுகனக, *sub.* a bed, a couch.

பபுக்கி றது—பபுத் தேன்—பபுப்பேன், *v. n.* to
lie down.

பபுத்துகி றது—பபுத் தேன்—பபுவேன், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

பபுபயாச்சு, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பபுபு.

பபுசம், *written also* பபுசம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.

பபுத்தாடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பபு
புத்தாடு லேவெங்கி றது, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*

பபுணி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting
on very light diet; regimen.

பபுணம், *sub.* (पण) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (புபுபுபுபு).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகிறதும்—பணிநேதும்—பணிகேபெண், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாடும், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பாடும், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகிறதும்—பண்ணிகேனும்—பண்ணுகேபெண், *v. a.* to make, to do.

பதலும், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பதற்கிறதும்—பதற்கேனும்—பதற்கேபெண், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பதுங்குகிறதும்—பதுங்கிகேனும்—பதுங்குகேபெண்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பதறக்கிறதும்—பதறக்கேதும்—பதறப்பேபெண்,
v. n. to palpitate, to pant.

பக்கு, *sub.* (भक्ति:) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used indefinitely*, as பத்துப்பேர், a number of persons.

பத்துகிறதும், *see* பற்றுகிறதும்.

பயணம், *sub.* (प्रयाण) a journey.

பயநேதும், *def. v.* *when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb* இருக்கிறதும், *or the verb* படுக்கிறதும்; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயிர், *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

பரமபூதன், *sub.* a simpleton.

பரபகீ, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிசு, *written also பரியசு, sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிசுத்தம், *sub.* (परिच्छेद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also பலம்,* profit, advantage, reward.

பழம், *adj.* old, *from பருமம்,* age.

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பருமம், *sub.* a hay or straw band.

பருப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

பருமம், *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from பருமம்;* what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

புலு, *a natural word,* expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.

புலு, *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v. n.* to fly.

பறக்கிறது—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*
to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;
to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—ஹைத்தேன்—ஹைப்பேன்,
v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றேன்—பற்றவேன், *v. a.*
to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to
attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or
Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.*
to sing.

பாடும்பாடமாப்பேய்கிறது, to rain in
intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாடி, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாய்கிறது—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.*
and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty துலாம்;
weight in general, importance.

பாசிசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; பலது பாசிசம்,
the right side.

பார்க்கிறது—பார்க்குதேன்—பார்க்ப்பேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாணு, *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிசுனசு, *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறது—பிடிக்குதேன்—பிடிப்பேன், *v. a.*
to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுங்கிறது—பிடுங்கினைன்—பிடுங்குவேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறது, *spelt also* பிதறுகிறது—பிதற
றனைன்—பிதறறவேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிந்துகிறது—பிந்தினைன்—பிந்துவேன், *v. n.*
to be behind.

பிதமிக்கிறது—பிதமிக்குதேன்—பிதமிப்பேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பலக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow; whack!

பிழைக்கிறது—பிழைக்குதேன்—பிழைப்பேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist; to recover from
sickness.

பிறகு, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பஞ்சம், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்படுகிறது—பிறப்பட்டு—பிறப்பட்டு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பரயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமாண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறுறு, *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive* or *dative*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்குகிறது, *comp. of* பின், and பாங்குகிறது,
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்றுபாசி, *sub.* a crupper.

பின்ன, *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறகிறது—பிறுணைன்—பிறுவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகளுகிறது, *written also* புகழுகிறது—புகழ்ந்
தேன்—புகழுவேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறதும்—புதைக்கேதும்—புதைப்பேதும்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதைப்பாலை, *sub. comp. of* புதை, *q. v.* and இலை, a
leaf; tobacco.

புண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்டு போகும்—புரளுகேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
(a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
astrologer who predicts lucky and unlucky days,
and details the circumstances contained in the
பஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
cause.

புறச்சொல்பம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and சொல்பம், समयं, established custom; a certain
sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
சொல்பம் sans qu’ on sache bien, sur quoi se fonde
cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
the word உட்சொல்பம். Les six sectes ex-

terieuses sont, 1. லோகாபதம், peu connue. 2. பத்தர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. மோகங்கடம். 5. பஞ்சராத்திர, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. மாயபாதிமதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகாநதிரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகாநதிரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புணல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காபனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and பனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida. Thmb.*).

பூசுகிறது—பூசுணைன்—பூசுபென், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புந்தேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புரக்கிறத—புரத்தேன்—புரப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறத—பேய்தேன்—பேய்பேன், *v. n.* to shower down; மறுபேய்கிறத, to rain; பண்பேய்கிறத, the dew to fall; ஸத்திரம் பேய்கிறத, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேரிசு or பேரிது, *vineik.* what is great, *from* பேருமை, *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறத, *sync. for* பேருக்குகிறத—பேருக்கிணை—பேருக்குபேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருருச்சு, *sub. comp. of* பேருமம், *q. v.* and ருச்சு, an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேய்கிறத—பேய்மேன்—பேய்பேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* உய்யுபேய்ம, valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசுநேன்—பேசுபேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணுநேன்—பேணுபேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேறுத, *sub.* an idiot, a fool.

பேறுதம, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பேரூ, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சைக்கை.” *M.S. Dict.*

பேரூ, *sub.* a lie, a falsehood.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பேரூருகிறது—பேரூருநேன்—பேரூருப்பேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பேரூலாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பேரூது, *sub.* the sun; time.

பேரூக்கிறது—பேரூத்தேன்—பேரூப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பேரூன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பேரூகிறது—பேரூநேன்—பேரூபேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கண், *sub.* a traveller.

பேரக்கிறது—க்கிணை—க்குவேண், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரடுகிறது—பேரப் பேண்—பேரடுவேண்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரது, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G.
Sect. 152.

பேரதும், *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேரடுகிறது—பேரநதது—பேரடும், *v. impers.*
to be sufficient.

பேரநுப, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலே, *infin. used adverbially*,
from the obsolete verb பேரலுகிறது, to be like;
like.

மகண், *sub.* a son; மகன், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகிழ்ம, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்கிறது or மகிழுகிறது—மகிழ்ந்தேண்—
மகிழுவேண், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பளர், *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom; *Lat.* gremium.

மடிக் றுது—மடிக் நதேன்—மடிக் பேன், *v. n.* to die, to perish.

மனுபயன், *sub.* a dunce, an idiot.

மட்டி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கி றுது—மணநதேன்—மணப்பேன், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி றுது—மதித்தேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியாணம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லாக்கி, *infin. used adverbially, from* மல்லாக்கி றுது, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கிது—மறநதேன்—மறப்பேன், *v. a.* to forget.

மஹு, *sub.* a foal; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு மஹு, a lamb.

மஹக்கிஹது—மஹத்தேன்—மஹப்பேன், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மஹயல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மஹ, *adj.* another, the next.

மஹக்கிஹது—மஹத்தேன்—மஹப்பேன், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மஹத்து, *vineiyech. used adverbially, from மஹக்கிஹது,*
q. v. anew, over again.

மஹமோழி, *sub. comp. of மஹ, q. v. and மோழி;*
a word; an answer.

மஹவத்தரம், *sub. comp. of மஹ, q. v. and உத்தரம்;*
उत्तरं; an answer.

மஹமக்கிஹது—மஹமத்தேன்—மஹமப்பேன்,
v. a. to conceal, to hide.

மஹமவ, *verbal sub.* shelter, concealment.

மஹம், *adj.* other, the other.

மணதிரங்கிஹது, *see மிரங்கிஹது.*

மனம், *written also மனசு or மனது, sub. (मनः) the*
mind.

மனுஷன், *written also மனிதன் or மனுதன்;*
(मनुष्यः) a man.

மணயாழி, *sub. from மண, a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மணவடி, *sub. from மண, a house; a housewife,*
a wife.

மன்றடுகிஹது—மன்றடுகேன்—மன்றடு
பேன், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்கிஷம், *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுகிறது—மாட்டிணைன்—மாட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுகிறது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the* flesh of fish.

மாப்கிறது—மாப்ததேன்—மாப்டேன், *v. n.* to languish, to die.

மாந்தி, *spelt also* மாந்தி, *sub.* the breast, the chest.

மாகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from* மாடுகிறது, to increase; greatly.

மாஞ்சுகிறது—மாஞ்சிணைன்—மாஞ்சவேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மாதக்கிறது—மாதந்தேன்—மாதட்டேன், *v. n.* to float (as a raft).

மாதக்கிறது—மாதத்தேன்—மாதட்டேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மாருகம் *spelt also* மாறுகம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மாலைச்சன், *spelt also* மாலைச்சன், *sub.* (म्लेच्छः) a fool, one who wants common sense.

மாண்டு, *vineiyech. and* மாண்டவும், *infin. both used adverbially, from* மாண்கிறது, *q. v.* again.

மாண்கிறது—மாண் டேபண்—மாண டேபண், *v. n.*

to turn, to take a turn, to change.

மாண், *sub.* a fish.

மாகத்துபார், *sub. comp. of* மாகம், *q. v.* and பார், *q. v.* a hridle.

மாகம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

மாகுகிறது, *written also* மோகுகிறது—மாகர்ந
தேண்—மாகுபேண், *v. a.* to smell.

மாகநதிரம். *sub.* an origin, a motive, a cause:
அவன் மாகநதிரம், by his means.

மாகிறது—மாகிநதேண்—மாகிபேண், *v. n.* to
be complete, to terminate: மாகிவகாலம், the
time of ending, *i. e.* of death.

மாகித்தம், *spelt also* மாகுத்தம், *sub.* (मुहूर्त) a
fortunate time (for any purpose).

மாசல், *spelt also* மாயல், *sub.* a hare.

மாடி or மாடிவ, *sub.* an end; *also* a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மாடிகிறது—மாடிநதேண்—மாடிபேண், *v. n.*
to finish, to terminate; *also* to be platted or
knotted.

மாடுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மாட or மாடவம், *infin. used adverbially, from* மாட்டு
கிறது; to the end, entirely.

மாடி, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மாட்டை, *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றுமுக்குமுதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாசு, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்துகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்பது.

முழம், *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஹக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முளைக்கிறது—முளைத்தேன்—முளைப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முட்டை, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறிக்கிறது—முறிந்தேன்—முறிவேன், *v. n.* to break.

முறிக்கிறது—முறித்தேன்—முறிப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்கிடுகிறது—முறுக்கினை—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மேதல், *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மேதல் ப்பாடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மேதல், *sub.* the open court in an Indian house.

மேன், மேன்பு, மேன்பாடு, *postposition*; before; *whether as respects* time or place.

மேனோர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மேன்குப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

மேக்கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மேச்சு, *sub.* an inspiration or inhalement.

மேடன், *sub.* a blockhead, a fool.

மேடுகிறது—மேடாணேன்—மேடுபேன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மேத்கிறல், *sub.* (मूत्रं) urine.

மேத்கி, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மேலு, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மேலு, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மேன்று, *num.* three; *marked thus* ௩.

மேத்த, *adj.* much, very.

மேய், *sub.* truth.

மேய்மையு, *adv.* gently.

மேடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேய்கிறது—மேய்ந்தேன்—மேய்ப்பேன், *v. n.* to feed, to graze.

லேசுறுசுக் கேடு, *sub. comp. of* லேசுறுசு, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub.* dung.

லோகாத்துதியநகம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வனக, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வனசு, *spelt also* னவனசு, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேபன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கிறேன்—வணங்குபேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) : *as*, அவனக்கேத்தணவயசு, what age is he? பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.* used adverbially, in the sequel, in the course of time ; continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரூ, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிற து—பருதேதன்—பருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாலை, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்த்துகிறது, *written also* வளர்த்துகிற து—வளர்த்துதேதன்—வளர்த்துப்பேன் *v. a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவரவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறவகிறது து—வறண்டேதன்—வறவரவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வறகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வறதமான், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news, business.

வறறுகிறது து—வறறுவேன்—வறறுவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

பாங்கி மது—பாங்கி னேன்—பாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.

Part 1 of Sect. 110.

பாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

பாசண, *sub.* an odour.

பாசுக்கி மது—பாசுத்தேன்—பாசிப்பேன்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

பாடனாக *or* பாடட, *sub.* hire, the letting out to hire.

பாடத, *sub.* (वाधा) pain, torment.

பாடி, *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

பாடி, *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are டுகத்துபாடி,
 இலக்குபாடி and தாம்புணிபாடி, *q. v.*

பாடி, *sub.* the tail, a train.

பாடித்துகி மது—பாடித்தினைன்—பாடித்
 துபேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

பாடிவ, *sub.* pleasure, prosperity.

பாடி, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

பாடினத, *spelt also* பாடித்தத, *sub.* a word, a speech.

வக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

வசாரண, *sub.* (विचारणा) consideration.

வசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

வசாநிக்கு மது—வசாநித் தேன்—வசாநிப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

வசிகுதி மது or வசிகுதி மது—வசிகுதி
—வசிகுதிபேன், *v. a.* to fan.

வசேஷம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

வசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

வடிகுதி மது—வடிகுதி தேன்—வடிகுதிபேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

வடுகி மது—வட்பேன்—வடுகிபேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

வடுகி, *sub.* a caravansary, an inn.

வட்டுவடுகி மது, *v. a.* the verb வடுகி மது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

வதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

வதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

வதனது, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

வநனது, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; வநனதுயாண, ornamental, curious,
elegant.

வபரம், *sub.* a detail, a particular account.

வயாபாரம், *sub.* (यापारः) commerce, traffic,
merchandize.

வயாபாரி, *sub.* (यापारी) a merchant.

வரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

வநுக்கிறது—வநுத்தேன்—வநுப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

வநுவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வரும்புகிறது—வரும்பினேன்—வரும்பு
வேன், *v. a.* to desire.

வறுநுக்கிறது—வறுநுத்தேன்—வறுநுப்
பேன், *v. a.* from வறுநு, seed; to sow seed.

வலுகிறது, *sync. for* வலுகுகிறது—வலுகி
னேன்—வலுகவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வலு, *sub.* a price, a value.

வழித்தடுக்கிறது—தமிழனேன்—தடுவேன்,
v. a. comp of வடுக்கிறது, *q. v.* and தடுக்கிறது,
to knock; to dash out of another's hand.

வழிக்கிறது or மிழிக்கிறது—வழித்தேன்—
வழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வழிப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

வடுகிறது—வடுகுதேன்—வடுவேன், *v. n.*
to fall.

வடுங்கிறது, *written also* வடுங்குகிறது—வடுங்
கினேன்—வடுங்கு வேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வடும்புகிறது, *written better* வரும்புகிறது—
வடும்பினேன்—வடும்பவேன், *v. a.* to
desire.

வஹக் கி ம து—வஹத் தே ண்—வஹப்
பேண், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வஹ, *sub.* a question, an interrogation.

வஃ கி ம து—வஃ ணே ண்—வஃ ஈ பேண், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வஃ ஈ, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வஃ டு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

பேஹு, *adj.* (बहु) many, much, very.

பேஹு ம ா ணம், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

பேஹு ணி, *sub.* rage.

பேஹு ண கி ம து—பேஹு ண் பேண்—பேஹு ண
பேண், *v. n.* to grow angry.

பேஹு ணி வா ண், *sub. comp. of* பேஹு, *root, or in-*
definite part. of பேஹு கி ம து, to hew, and
அஹு வா ண், *q. v.* a chopper or bill.

பேஹு பேஹு, *sub.* an open field or plain; பேஹு
பேஹு ய ா ய், *adv.* openly, publicly.

பேஹு கி ம து—பேஹு ணே ண்—பேஹு பேண்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

பேஹு ணி, *sub. comp. of* பேஹு, *contracted for* பேஹு ம்,
from பேஹு கி ம து, *q. v.* and ணி, *q. v.* hot water.

பேஹு ண், *spelt also* பேஹு ண், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

பேஹு, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

பேர்வடுகிறது, *v. a. comp. of* பேர்வ, *q. v.*
and வடுகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

பேஷ்ப்பு, *sub.* whiteness, the colour white.

பேறுமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

பேற்றிணை or பேத்திணை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

பேகம், *sub.* (वेगः) swiftmess, impetuosity, haste, heat,
anger.

பேகிறது—பேருதேன்—பேடுபேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

பேரங்கு, *sub.* a royal tiger.

பேயுடி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

பேணும், or more properly பேண்டும், *used imper-*
sonally, from பேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

பேண்டாம், *neg. impers. verb.* it need not be, it must
not be, it is not desired.

பேண்டிப்பு, *contracted for* பேண்டின, *past part.*
from பேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

பேண்டுகிறது—பேண்டினேன்—பேண்டு
பேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

பேர்நிவ, *sub.* sweat.

பேணு, *sub.* work, labour, a business.

பேணு, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

பேறு, *adj.* separate, different, other.

பேறுபடு; *infin. used adverbially, from* பேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேனிற்காலம் *or* வேனற்காலம், *comp.*
of வேனல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

ஹவக்கிறது—ஹவத்தேன்—ஹவப்பேன், *v. a.*
 to keep ; to place, to lay, to put, to set.

ஹவத்துக்கோடாஹகிறது, *v. a. comp. of* ஹவத்து,
vineiyech. from ஹவக்கிறது, *q. v.* *and* கோடா
 ஹகிறது, *q. v.* to suppose ; to grant or admit (for
 the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.		
Adj.	Adjective.	Part.	Participle.
Adv.	Adverb.	Past.	Past Tense.
A. G.	Anderson's Grammar.	Pers.	Person or Personal.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
Comp.	Compound.		
Conj.	Conjunction.	Pl.	Plural Number.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	P. N.	Proper Name.
Dat.	Dative Case.	Pres.	Present Tense.
Defect.	Defective.	Reflect.	Reflective.
Der.	Derived from.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Deriv.	Derivative.		
Fem.	Feminine.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Fin.	Final.		
Fut.	Future Tense.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Gov.	Governed by.	Sing.	Singular.
Hon.	Honorific Form.	Sub.	Substantive.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	V.	Verb.
I. C. W.	In Construction with.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.	Vineik.	Vineikoorrippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.	Voc.	Vocative Case.

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமர்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்ஹு, with குருவரன்வர்த், with which word it may therefore be considered in apposition. ² என்ஹு, from என்குஹு, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13. ³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருவரன்வர்த், *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆனவர்த்,† *past*

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ப or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனவன், ஆனவன், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவரன்வன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருந்தார். ⁵இருந்தார், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏனைதுக்கு. ²ஏனைதுக்கு, from எவகிறது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³மாடியம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* செய்ய; the *fin.* ம changed to து, A. G. S. 31. ⁴செய்ய, from செய்கிறது, *v. infin. gov.* by the *v.* இருந்தார்களா. ⁵மடியம், மறையனம், பேறையம், மலைச்சனம், மூலனம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்ற. ⁶என்ற, see I. 2. ⁷அவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருந்தார்களா. ⁸செய்கின்ற, *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹இருந்தார்களா, from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter *வ* precedes this word,* A. G. S. 14.

---

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவ் ஈகல்த, from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்று ஈகல்த. ² ஊறுவருட், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவ் ஈகல்த, the particle ஁ is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the fin. ஁ changed to ஁, A. G. S. 31. ³ கரண ஹபயாக, from கரணஹப, *sub. comp.* of கரலு, and நஹப, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *inf.* ஊக, see II. 8. ⁴ ஡஁஁, *adj.* ⁵ ஈ஁ராக் க஁ல்த, from ஈ஁ரன், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* ஁சரராக். ⁶ ஁சரராக், from ஁சரராக் க஁஁, *v. inf.* gov. by சென்று ஈகல்த. ⁷ க஁ ஡஁கல்த, from க஁஁஁, *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* ஁஁, the in. க doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஁஁, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ ஁பர஁, from ஁பர஁஁, *vin.* i. c. w. இவ் ஈகல்த. ¹⁰ ஁஁஁஁, from ஁஁஁஁஁஁஁, *vin.* i. c. w. இவ் ஈகல்த; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the in. க is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ ஡஁஁஁஁஁, from ஡஁஁, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² ஁஁஁஁஁஁஁, *l. abl.* of ஁஁஁஁஁, *a verbal* in இ, A. G. P. 1 of S. 114, from ஁஁஁஁஁஁஁.

¹⁵ ஒரு, *num. adj.* ¹⁴ ந ஈ ல், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ல் might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ மு ண் ஹ ட், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ட் changed to டு, A. G. S. 31. ¹⁶ ச ஈ ட ட், *sub. sing. vett.* i. c. w. நே ரு த் தில், the fin. ட் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நே ரு த் தில், from நே ரு ட், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஒரு, *num. adj.* the in. ஓ is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ஆ ஹ ஹ ட், *adj.* formed from the *sub.* ஆ ஹ, the fin. ட் changed to டு, A. G. S. 31. ²⁰ க ஹ ரு க் டு, from க ஹ ரு, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சே ண் ஹ ர் க ல், from சே ல் ஹ கி ஹ து, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இ ல், the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ "This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;"⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river's¹² sleep.¹³

¹ இரு து, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² ந து, *sub. sing. nom.* ³ கெ ரு டு து, from கெ ரு டு ஹ ட், *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a *verb*, agreeing with ந து. ⁴ ஆ ஹ க டு ல், *sing. c. abl.* of ஆ ஹ க, *verbal* in ஐ, from ஆ கி ஹ து, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ லே டு த் திரு க் டு ட், consisting of லே டு த் து, *vin.* from லே டு த் கி ஹ து, and இரு க் டு ட், *fut. part.* from இரு க் கி ஹ து; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, i. c. w. லே ஹ டு டு டு. ⁶ லே ஹ டு டு டு, from லே ஹ, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ changed to ஹ, A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கி றது, and பபாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகி றது. ⁸ என் று, see I. 2. ⁹ குருவாணபர், see I. 4, *nom.* to the *v.* உட டார். ¹⁰ ஹிஸ்ச்சுண, from ஹிஸ்ச்சுன், *p. n. acc.* ¹¹ ஏஉ, from ஏவுகி றது, *vin. i. c. w.* குருவாணபர். ¹² ஆ ஹுண், from ஆறு, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, i. c. w. நுத் து னா. ¹³ நுத் து னா, *sub. nom.* for *acc. gov.* by the *v.* சேர்துக்க, the in. ந is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ சேர்துக்க, from சேர்துக்கி றது, *v. infin. gov.* by உட டார். ¹⁵ உட டார், from உடுகி றது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவாணபர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁶ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ அது ஹு, from அது, *v. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to தேராய்த்தான். ³ பனகமஸு, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுரு டில். ⁴ சுரு டில், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. சு doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ changed to ஹ, A. G. S. 36. ⁵ து, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to ஹ, A. G. S. 36. ⁶ பஹுஹுபக்க, from பஹுஹுபக்கி றது, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ப is doubled, A. G. S. 18. ⁷ ஹகயல், from ஹக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநதின, from ஏநதுகிறது, *past. part. i. c. w.* கோஸ்தரிக் கட்டுபடுப, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோஸ்தரிக் கட்டுபடுப, from கோஸ்தரிக் கட்டுப, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டுபேரய், from கோண்டுபேரகிறது, *vin.* கோண்டு, from கோஸ்தலகிறது, and *vin.* பேரய், from பேரகிறது, *comp. vin. i. c. w.* இவன். ¹¹ அனது, see V. 1, *acc. gov. by* தேரய் த்தான். ¹² ஆய்ன, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்டரது, from அண்டு கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இவன். ¹⁴ தாரம், *sub. used adverbially,* the fin. ம is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின்ன, from நிற்கிறது, *vin. i. c. w.* இவன். ¹⁶ எடி, from எடுகிறது, *vin. also i. c. w.* இவன். ¹⁷ தண்ணீரே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ தேரய் த்தான், from தேரய் க்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with* இவன்.

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4 5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹தோய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உயன்.
²உயன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புனுகுநது, A. G. S. 117, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ⁴சுஹர், a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶புனுகுநது, from புனுகுகுஹது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc. gov.* by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷கண்டு, from காண்குஹது, *vin. i. c. w.* ஹுஸ்சன். ⁸ஹுஸ்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹுன். ⁹என்பபன், from என்குஹது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with ஹுஸ்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰பதஹு, from பதஹுகுஹது, *vin. i. c. w.* ஹுஸ்சன்.
¹¹தபஹு, from தபஹுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹²வெருநது, from வெருகுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன்.
¹³ஒடி, from ஒடுகுகுஹது, *vin.* also i. c. w. ஹுஸ்சன்.
¹⁴ஐயாபய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஐயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵நதிஹுய, see IV. 2, *acc. gov.* by the *v.* கடக்க. ¹⁶கடக்க, from கடக்குகுஹது, *v. infin. gov.* by the *sub.* தஹுபாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸தஹுபாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹுபாய். ²⁰அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்ந்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்த ஹைஸ்கூல், “to the house which *I* saw;” அதே ஸ்தலத்திலிருந்து, “to (or from) the place which *it* opposed to me.” ²¹ ஹைஸ்கூல் இருந்து, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past. i. c. w.* அது. ²² நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³ தெரவித்து, from தெரவிக்கிறது, *past part.* being, as to its *verbal* capacity, in regimen with நான், and in its *adj.* character *i. c. w.* உடனே. ²⁴ உடனே, see VI. 2. ²⁵ நச்சு, *adj.* from நஞ்சு. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* பேராலே. ²⁷ பேராலே, properly the root of the *v.* பேராலாகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சிறுது, from சிறுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அது. ²⁹ எரிக்கோபத்தில், from எரிக்கோபம், *l. abl.* the *fin.* ல் changed to டு, A. G. S. 36. ³⁰ புறக்கணம், see VI. 6, *vin. i. c. w.* அது. ³¹ பாய்ந்து, from பாய்கிறது, *vin.* also *i. c. w.* அது. ³² எண்ணம், see VI. 22, *acc.* ³³ எதிர்த்து, from எதிர்த்து, *past part.* in its *verbal* capacity agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴ வெகுளாகும், from வெகுளி, *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* தப்பினதே. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தப்பினதே. ³⁶ உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by பறந்து. ³⁷ பறந்து, from பறக்கிறது, *vin. i. c. w.* நான். ³⁸ தப்பினதே, from தப்புகிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அதிசேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the fin. ம் is changed to ந், A. G. S. 31. ⁴⁰ தான், *emphatic particle*. ⁴¹ என்ஹன், from என்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ஹஸ்சன்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ “What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;”⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவானபர், see I. 4, i. c. w. என்ஹ. ³ தேவதிரவந்தக்கு, from தேவதிரவந்தம், *sub. comp.* of தேவன், and திரவந்தம், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செய்யோம், from செய்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ⁷ சிறிது, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁹ காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என்ஹ, used for என், from என்கிறது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானபர். ¹¹ அன்றாடம், from அன்றாடம், *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருந்தது, *past part.* i. c. w. நிழல். ¹³ நிழல், from நிழல், *sub. sing. acc.* ¹⁴ செய்து, see VII. 6, *vin.* i. c. w. பஞ்சேராயம். ¹⁵ பரந்த, from பரந்தது,

past part. ¹⁶ பூஞ்சேரலாயல், from பூஞ்சேரலு, *sub. comp. of* பூ, and சேரலு, *sing. l. abl.* ¹⁷ உலகக் காரிநதாரிகல்த, from உலகக் காரிகுதி, *v. past 3rd pers. pl. gov. by* அவரிகல்த, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² பேராடுது, *sub. sing. nom. for acc.* gov. by பேரங்க. ³ பேரங்க, from பேரங்குதி, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ இநது, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with ஸ்சே உலகலு. ⁶ பல, *adj.* ⁷ ஸ்சேஉலகலு, from ஸ்சேஉலக, *sub. pl. acc.* ⁸ அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சேரல்லுக்கொண்டு, *comp. of vin.* சேரல்லு, from சேரல்லு, *vin.* கொண்டு, from கொல்லுதி, and *fut. part.* பகுதி, from பகுதி, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அவ ஸல். ¹⁰ அவுஸல், from அவுவு, *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மட்டியென்பவன், see VI. 8 and 9. ¹² சேரன்னதாவது, has the same force as சேரன்னது, the termination உவது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சேரல்லு, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. e. w. மட்டியென்பவன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹ இந்நத, see IV. 1. ² நதிகரன், see VIII. 5. ³ குறா
தம், *sub.* ⁴ உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵ தந்திரம், *sub.* ⁶ உம், *cop. conj.* குறா
தம் and தந்திரம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரல். ⁷ பற்பல, *adj.* ⁸ ஹை, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹ என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰ பரகன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரல்.
¹¹ சேரல், from சேரல்கொது, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. ¹² கெட்கெட்கொன்,
comp. of vin. கெட்டு, from கெட்கொது, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹ என், see IX. 9. ² பரகன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³ பெரு, *adj.* ⁴ உயர
பார, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ ஆக்கும், from ஆக்கொது, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself⁸ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue¹⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹ அபரீ, *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ² ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³ உப்பு, *sub. vett.* ⁴ பேரதி, *sub. nom. for acc. gov. by எய்ஹுன*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ எய்ஹுன, from எய்ஹுகுது, *past part. i. c. w.* கடுஹதகஹு. ⁶ இரண்டு, *num. adj.* ⁷ கடுஹதகஹு, from கடுஹத, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டி* கடுகாண்டு. ⁸ தான், *reflect. pron. in apposition with அபரீ.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹ கூடாவி, *sub. sing. nom.* ¹² உம், *cop. conj.* அபரீ, தான் and கூடாவி are conjointly *nom.* to குளிப்பாட்டினார்கள். ¹³ ஒட்டி கடுகாண்டு, *comp. of vin.* ஒட்டி, from ஒட்டுகிறது, and *vin.* காண்டு, *i. c. w.* அபரீதான நதன்கூட்டாவிடம். ¹⁴ நடு, *adj. the fin.* உ followed by ஷ, A. G. S. 14. ¹⁵ ஆய்ஹு, see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶ இறங்கி, from இறங்கிறது, *vin.* same construction as ஒட்டி கடுகாண்டு. ¹⁷ வருஹயல், *l. abl. of வருஹக, verbal from வருகிறது.* ¹⁸ இறுப, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்.* ¹⁹ மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ ஒடுகி, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரே. ²¹ குளிர்நத, from குளிர்கிறது, *past part.* ²² தண்ணீரே, from தண்ணீர், *l. abl.* ²³ காலம், *sub. vett.* ²⁴ நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஆகக்கோர்த்ஓ. ²⁵ ஆகக்கோர்த்ஓ, from ஆகிறது, and கோர்த்ஓகிறது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சம்ம, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இஹப் பரம், from இஹப் பரமுகிறது, *infin.* gov. by குரீத்து. ²⁸ தரங்கம், from தரன், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to குரீப்பரம் னரிக்ஓ, the in. த doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. ²⁹ குரீத்து, from குரீக்கிறது, *vin.* i. c. w. தரங்கம். ³⁰ கமஹ கஹ, see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ன A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நஹத்து, from நஹத்துகிறது, *vin.* i. c. w. தரங்கம். ³³ குரீப்பரம் னரிக்ஓ, from குரீப்பரத்துகிறது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ பின், *adv.* ² அக்கஹக்ஓ, *comp.* of அ for அநது, and கஹக்ஓ, from கஹ, *sub. sing. dat.* ³ சென்ம, from செல்லுகிறது, *past part.* i. c. w. இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இடத்தில், from இடம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்ப, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்ததயம், from எல்லாம், *sub. sing. acc. gov. by தீன்றது*; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom. to verbal pagh.* தீன்றது, and தீருடனது. ⁸ தீன்றது, from தீன்கிறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin. used adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றாய், *sub.* நன்ற, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² னதத்திருநத, *part. comp. of vin.* னதத்து, from னதக்கிறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கேட்கின்றது, *sub. vett.* ¹⁴ பாராய், from பாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சற்று, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ திறப்பாமல், from திறக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அம்புதமாய், *sub.* அம்புதம், rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்ப, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom.* for *acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சேரநதுவட்டு, *vin.* சேரநது, from சேரந்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ தீருடனது, from தீருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிறது, *infin.* joined to தீருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்ன, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்டாரீகல், from கரண்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’”⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ அஹ, *interj.* ² இநது, see IV. 1. ³ உப்து, see XII. 5 ⁴ படுங்கிக் கோண்டிருந்ததினாலே, *comp. vin.* படுங்கி, from படுங்கிஹது, *vin.* கோண்டு, and இருந்ததினாலே, from இருக்கிஹது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோ஁, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்கு, see VI. 22, *pl. acc. gov. by* உடது. ⁷ அஹ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* உடது. ⁸ உடருங்காமல், from உடருங்கிஹது, *neg. vin. i. c. w.* அஹ. ⁹ உடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்னம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்னு, see I. 2. ¹³ அவர்களு, see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஹப்பபார்களு, from சநதோஹப்படுகிஹது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்னு, see I. 2. ¹⁶ மஹ, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சேரன்னுன், from சேரல்வகிஹது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேதைபாணவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினுன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மஹேசு, *adj. comp. of the adj. மஹ*, and the *num. adj. ஏசு*: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴செய்து, *sub. nom. for acc.* ⁵துபக்கினன், from துபக்கினது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேனதயானவன்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.”

¹இநது, see IV. 1. ²ஆய்நகர், see IV. 12, *dat.* gov. by உஃஃ, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உஃஃ, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபாயநதிரநதிரபுக்கஃ, *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நபநதது. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நாஸு, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ண, A. G. S. 35. ⁸நபநதது, from நபக்கினது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கினது, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³

¹ஏசு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேனதயான். ³திருடன, from திருடகினது, *past part.* ⁴ஆடுக்கஃ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேனதயான்.

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கஹ, *vett.* and கண்டது, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வக் கோண்டு. ⁵ கவ்வக் கோண்டு, *comp.* of *vin.* கவ்வ, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாட. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆஹலே, see XI. 15. ⁸ நநதி, from நநதுகிறது, *vin. i. c. w.* நாட. ⁹ பேரனாகயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of பேரனாக, *verbal* in ஐ, from பேரகிறது, as a *v.* in regimen with நாட, the *in.* ப doubled, A. G. S. 21, the *fin.* ல changed to ட், A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆஹ, *nom.* to காட்டினது. ¹² பேபேறா, *adj. comp.* of பேஹ, and ஏறு. ¹³ மாம்சத்துண்டு, *sub. comp.* of மாம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரிலே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆஹ. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆகம், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used expletively.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived¹⁶, ¹⁵ to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty:”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாட, *sub. sing. nom.* to the *part.* அஹநதின, which, with the following *sub.* பேரது, has the force of a *verb.* ² ஒபேனாலல், *comp.* of the *particle* ஒ, and the *conj. mood* எனாலல், from எனகிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ இரு, see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பேரியது. ⁷ பேரியது, from பேருறம், A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்டது. ⁸ என்ஹு, see I. 2. ⁹ தேரன்ஹுனதினாலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தேரன்ஹுனது, *past verbal pagh.* from தேரன்ஹுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவ்வையருநது, from கவ்வை, see XVI. 5, and இருநது, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. துண்டித்தது. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டம், *sub. sing. acc.* ¹² வட்டி, from வடுகிறது, *vin. i. c. w.* நாடி. ¹³ பேரியது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc. gov.* by கவ்வை, the *in.* ப doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவ்வை, see XVI. 5, *infin. gov.* by அறிநதினபேரது, the *in.* க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அறிநதின, from அறிநதுகிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாடி, as an *adj. i. c. w.* பேரது. ¹⁶ பேரது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அறிநதின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவறிதுவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ பேரயஹு, contracted for பேரயனது, A. G. P. 4 of S. 66, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவறிதுவம். ¹⁹ நாடி, see XVI. 2, *nom.* to சேன்ஹது.

²⁰ உ ட், *cop. conj.* ²¹ பே ஹ ட ணே, *adv.* ²² ஹ ரி ல், from ஹ ரி, *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ஹ, A. G. S. 36. ²³ சே ண் ஹ து, from சே ல் ஹ கி ஹ து, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ எ ண் ஹ ண், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இ ப ப டி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பே சி க் கே ஈ ண் டி ரு க் று க ய ல், *v. comp. of vin.* பே சி, from பே சி கி ஹ து, *vin.* கே ஈ ண் டு, see VIII. 9, and இரு க் று க ய ல், *l. abl.* of இரு க் று க, *verbal* in இ, from இரு க் கி ஹ து. ³ அ க் க று ஈ ய ல் ரு ந து, *l. abl.* from அ க் க று, for அ ந த க் க று, and *vin.* இரு ந து, from இரு க் கி ஹ து; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ கு தி று ஈ க் ஈ ஈ ண், from கு தி று ஈ க் ஈ ஈ ண், *deriv. sub.* from கு தி று, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* க ண் ட ஈ ரி க ல். ⁶ ப் று, from ப் று கி ஹ து, *infin.* placed absolutely. ⁷ க ண் ட ஈ ரி க ல், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க் doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² ச ஈ ண், *sub. rett. i. c. w.* கு ண் ணி ரி. ³ த ண் ணி ரி, see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* ப் று கி ஹ தி று ல். ⁴ ட ஈ த் தி ட், *adv.* ⁵ ஆ ஹ்

ஹ்லே, see XVI. 7. ⁶ஒடி, from ஒடுகிறது, *vin.* i. c. w. தண்ணீர். ⁷பெருகிறது, see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அபென், see XI. 1, *nom.* to பெருதான். ⁹குதினா, *sub. vett. gov.* by the *postposition* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந் of the following word coalesce, to form ண், A. G. S. 35. ¹¹நின்ன, from நின்னுகிறது, *vin.* i. c. w. அபென். ¹²செய்யும், see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அபென், the *fin.* ல் changed to ம், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலப்பென்ன, a *natural, indeclinable word*, coupled with the *connective vin.* என்ன, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அபென். ¹⁶பெருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack!¹ alack!¹ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁹ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹இதை, from இது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க் doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.* to the *v.* துவக்கினர்கட்கு. ⁴ஐயப்போ, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்களுக்கு, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ குதினா, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இங்கு கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவனா, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்டி. ¹³ அண்டி, from அண்டு கிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கலா. ¹⁴ நாங்கலா, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom. gov.* by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆகிலும், see XVI. 7. ¹⁹ இங்கு கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ன is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² குதினா, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்கிறது, *infin. gov.* by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஜயா, from ஜயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்றா, see I. 2. ²⁷ மன்றாட, from மன்றாடுகிறது, *infin.* ²⁸ துவக்கினார்களா, see XIV. 5, *3rd pers. pl. gov.* by இவர்களா.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹³

¹ பரமரஃதஞ், *sub. comp.* of பரமரஃதன், see I. 1, and தஞ், see I. 4, *nom.* to அனுப்பினர். ² அனுல், from அகஃது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இந், see IV. 1. ⁴ சேய்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலஃகஞ், from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ஃ, see I. 2. ⁸ பேரஃது, *sub. nom.* ⁹ சாப்பந், from சாப்பகஃது, *vin.* of the *past*, used absolutely with the *sub.* பேரஃது, for *vin.* of the *pres.* or *infin.* ¹⁰ அஃதமரஃனநேரம், *sub. comp.* of அஃதமரஃனம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கஃடன்தினுல், the *fin.* ஃ changed to ஃ, A. G. S. 31. ¹¹ கஃடன்தினுல், *c. abl.* of கஃடன்து, *past neut. verbal pagh.* from கஃடுகஃது, governed, in its *verbal capacity*, by அஃதமரஃனநேரம். ¹² திருஃ, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ அஃஃ, from அஃ, see IV. 12. ¹⁴ நித்தினர், see IV. 13. ¹⁵ சேர்திக், see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினர், from அனுப்பகஃது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed."³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* எ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநது, *r. pron. adj.* ³ கேரஃரஃரக் கப் பறபறய, see V. 9. ⁴ தரணை, an *emphatic affix*, the in. த doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறபறயன், see II. 5, *nom.* to என்ஹன். ⁶ கேரண் டுபரய, see V. 10. ⁷ உஃரஃர, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தேரயத் து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறபறயன். ⁹ சேரதிக்கும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இத்திஃ, the in. ச doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இத்திலே, see XII. 4. ¹¹ ஃன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அஃநததினலே, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ¹³ அஃநததினலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அஃநதது, from அஃகஹது. ¹⁴ சஹஹம், see XII. 15. ¹⁵ கஃரம் பரதறது, *acc. sing.* of கஃரம்பரதது, from கஃரம்பகஹது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* மறபறயன். ¹⁷ கஃரஃரநது, from கஃரஃரஃரஹது, *vin. i. c. w.* மறபறயன். ¹⁸ ஃடி, see VI. 13, *i. c. w.* மறபறயன். ¹⁹ சஹமயஞ் சஹமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ வரய, *sub. nom.* for *acc.* gov. by ஃபரது. ²¹ ஃபரது, see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* ஃஃகஃர, understood. ²² சத்தப்பரது, from சத்தப்படுகஹது, *comp.* of சத்தம், and படுகஹது, *neg. vin. i. c. w.* ஃஃகஃர, understood. ²³ சஹக்கரய, from சஹக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* அப்ப, see XII. 11. ²⁴பாருங்
கேரல், see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵அஃகற்கு, see XV. 2. ²⁶நல்ல, *adj.*
²⁷சேரத்தியநேரம், *sub. comp.* of சேரத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to அய்யம். ²⁸அய்யம், from
அகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹இப்போது,
adv. ³⁰அஞ்ச, from அஞ்சுகிறது, *v. infin.* gov. by the
sub. தேனா. ³¹உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to
ங், A. G. S. 31. ³²கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³உம்,
cop. conj. ³⁴தேனா, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்லா. ³⁵இல்லா, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶என்
அன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹இநது, see IV. 1. ²நன்னுமனா, from நன்னம்,
sub. sing. acc. gov. by சேரல். ³மனையன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டி.
⁴சேரல், VIII. 9, *vin. i. c. w.* மனையன். ⁵கூட்டி,
from கூட்டிகிறது, *v. infin. absolute*, the in. க
doubled, A. G. S. 21. ⁶எல்லாம், *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இவர்களுக்கொ, the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁷தீவிரம்,
natural word, with the *connective vin.* என்ற, see XIX. 14.
⁸எழுந்தது, from எழுகிறது, *vin. i. c. w.* எல்லாம். ⁹கிமா,
natural word. ¹⁰என்பார், from என்கிறது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாகும். ¹¹ இன்று, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஹு, see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாகும். ¹³ பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *inf.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆய்ந்து, XI. 15. ¹⁵ இயங்குதல், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22,23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.* ² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp.v.* A. G. S. 107. ³ அலைகள், from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ எதனால், *sub.* எதல், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from எண்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படக்கு, as a *v. gov.* by the *sub.* அலைகள். ⁹ படக்கு, from பட, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ னுபத்த, from னுபக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்கு. ¹¹ ஒவ்வொரு, *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்கு,

from அடர், *sub. sing. dat.* ¹³ கர உஸ், see XXIV. 1, *acc. gov.* by எடுத் து, the *in.* க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ தண்ணீர், see XI. 22, *nom. gov.* by the *postposition*, டேஸ், the *in.* த doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ டேஸ், *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடுத் து, from எடுக்கி றது, *vin. i. c. w.* அபரீகர்த, understood. ¹⁷ தரக்கி, from தரக்கி றது, *vin. i. c. w.* அபரீகர்த, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பரல், *adv.* A. G. S. 154, the *fin.* ல் is changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁹ பேரீத் து, from பேரீக்கி றது, *vin. i. c. w.* அபரீகர்த, understood. ²⁰ மாரண்ஹு, from மாரண்ஹு கி றது, *vin. i. c. w.* அபரீகர்த, understood. ²¹ துனுக் கேன், the *natural word* துனுக்கு used *adverbially*, with the *infin.* என், A. G. S. 99. ²² நேஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* பறதக்க. ²³ பறதக்க, from பறதக்கி றது, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நேஞ்சம். ²⁴ தரண்டித் தரண்டி, from தரண்டு கி றது, *vin.* repeated *i. c. w.* அபரீகர்த, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபநதுபேரானரீகர்த, *v. comp.* of *vin.* கபநது, from கபக்கி றது, and பேரானரீகர்த, from பேராகி றது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அபரீகர்த, understood, the *in.* க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)* the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சென்ற, see III. 21, *vin.* i. c. w. உபநகஸ்த, understood. ³ ஏறண வடனே, comp. of ஏறண, *past part.* from ஏறகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ பட்ட, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்தூக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* உலாபாக். ⁶ உலாபாக, *sub.* உலாவ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்த, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. உபநகஸ்த, understood. ⁸ துஸ்தரிக் கோண்டிருக்கிறது, *part. comp.* of *vin.* துஸ்தரி, from துஸ்தரிகிறது, *vin.* கோண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. பேரது. ⁹ பேரது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ பந்தி, from பந்துகிறது, *vin.* i. c. w. டுபன். ¹¹ நின்ற, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² டுபன், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ற, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்டா மல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. டுபன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹபநகஸ்த, from மஹபன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டுபன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “Alas! alas!¹⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணினை உபத்திஸ், see XII. 3 and 4.
² இவரீ, see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினலே. ³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம changed to ஸ், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினல், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுடன், understood. ⁵ அப்பபரவப்பபர, *interj.* repeated. ⁶ ஒருபன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே. ⁷ அஹே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரானே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the particle எ *emphatic*. ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ இருது, *num. adj.* ¹¹ பேரீ, *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நன்கிலும், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ இயர, see XX. 25. ¹⁵ என்னு, see II. 1. ¹⁶ அபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடரன். ¹⁷ இடரன், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லா னா னாய், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நிறுத்தி. ² பரணசயாய், *sub.* பரணச, with *vin.* ஆய், see XII. 11. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ ஹை, *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ ஹ, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ ஹை, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என் னார். ⁹ தாணை, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பார்த்து, from பார்த்து, *inf.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நுக்கு, from நுக்கி, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ எய் ஹை, from எய் ஹை, *past part.* i. c. w. பட்டியலை. ¹⁷ பட்டியலை, from பட்டி, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ இவர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாய், understood. ¹⁹ மாரத்திரம் நுகறும், see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என் னார், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as² each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ விட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன். ⁵ ஒழிந்து, from

ஒழுகிறது, *vin. i. c. w.* அவன் வன். ⁶அவன்
கண், see XIII. 13, *acc. gov. by* கூடின தினலே.
⁷மாதிரி, see XXVI. 3. ⁸கூடின தினலே,
c. abl. of கூடினது, *past verbal pagh. neut.* from கூட்
டுகிறது, as a *v. gov. by* அவன் வன். ⁹ஒருத்
தண், from ஒருத்தன், *num. deriv*, A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by ஒழுகினது. ¹⁰ஆறு, see IV. 12,
nom. ¹¹ஒழுகினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v. agreeing with* ஆறு, as a *noun, nom. subject*
to the *sub. v.* ஆய்ந்து. ¹²தங்களுக்கு, see XI. 28,
dat. gov. by the postposition, உள்தோ. ¹³உள்தோ,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴நச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the *sub. v.* ஆய்ந்து. ¹⁵ஆய்ந்து,
see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,¹⁹ hast thou not
feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
devour⁶¹ thy⁵³ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away."^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² அவர்கொ, see XIII. 13, *nom.* to என்றார்கொ. ³ கூகூபென்ற, a *natural word*, with என்ற, see XIX. 14. ⁴ அல்ல, from அல்குறுது, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁵ கோபென்ற, see XXIX. 3. ⁶ அஹுது, from அஹுகுறுது, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh.* gov. by the *postposition*, உொ, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உொ, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* ற் is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருபன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டிக் கோண்டு. ¹⁰ ஒருபண், *acc.* ¹¹ கட்டிக் கோண்டு, *comp. of vin.* கட்ட, from கட்டுகிறது, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருபன். ¹² நெய்தலா, *adj.* ¹³ நதிபே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கமடாது, from கமடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁵ கட்டிதே, from கடுதலம், *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ புலையாது, from புல, see XXIX. 14. ¹⁷ கோட்டிதே, from கோடுதலம், see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியந்தம், *sub. used adverbially.* ¹⁹ பணங்கி, *vin.* from பணங்குறுது. ²⁰ பாழ்த்து, *vin.* from பாழ்த்துகுறுது. ²¹ பணந்த, *vin.* from பண்குறுது, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* பகழப்படும். ^{22, 23} பகழப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of பகழ, *infin.* from பகழுகிறது, and படும், *fut. part.* from படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமராம்திருநெல், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴ பரமராம்திருநெல், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீடண. ²⁵ சீடண, see III. 5, *sing. acc.* ²⁶ நெடுங்க, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதேபேரனுயேர. ²⁷ சய்யம், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாதேபேரனுயேர, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v. பேரனுயேர*, from பேரகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the *particle* ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹ அபர, *interj.* ³⁰ உணக்கு, from from நுப், *pers. pron. sing. dat.* ³¹ அத்தண, *adj.* ³² பேரய, *adj.* ³³ நெஞ்சேர, *sub.* நெஞ்சு, with the *part. of interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருனம், *adj.* the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵ கறட்டு, from கறடு, *vett. togh.* i. c. w. மகணை. ³⁶ மகணை, from மகன், *sub. sing. voc.* ³⁷ கோடும், from கோடுனம், *adj.* ³⁸ பேரனுக, *sub. vett.* i. c. w. டயப்பே. ³⁹ டயப்பே, from டயப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰ நுப், see XXIX. 30, *nom.* to ஆவரயேர. ⁴¹ இணிலோரகத்தில், from இணிலோரகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴² ஆவரயேர, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle of interrog.* ஓ is added. ⁴³ இண, *adv.* ⁴⁴ குணம், from குணனம், *adj.* ⁴⁵ புணல, from புணல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶ உருட, from உருட்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நுப், understood.

⁴⁷ பேரபரபேர, from பேரகிறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. ஊற்று, the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ ஊற்று, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. ⁵⁰ ஓடுதும், *adv.* ⁵¹ பற்று, from பற்றுகிறது, *vin.* i. c. w. ஊற்று. ⁵² காய, from காய்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with ஊற்று, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மண்ணிலே. ⁵⁵ மண்ணிலே, from மண்ணல், *l. abl.* ⁵⁶ கானல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பாய, *infin.* from பாய்கிறது. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அனுகூலம், see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிணி, *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறது. ⁶² உண். ⁶³ பயறு, *sub. sing.* ⁶⁴ அழன்று, from அழலுகிறது, *vin.* i. c. w. பயறு. ⁶⁵ பறந்து, *infin.* from பறந்துகிறது. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பறந்து, *sub. nom.* ⁶⁸ ஓர்ந்து, from ஓர்ந்து, *c. abl.* ⁶⁹ நிரம்பு, *infin.* from நிரம்புகிறது. ⁷⁰ இண், see XXIX. 43. ⁷¹ என்ரு, *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன்று. ⁷² இன்று, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ குன்று, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இன்று, see XXIX. 72. ⁷⁵ நன்று, see XXV. 11. ⁷⁶ இடத்து, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அனுபவரந்து, *sub. nom.* ⁷⁸ இன்று. ⁷⁹ பேருது, from பேருகிறது, *vin.* i. c. w. நுபு, understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நுபு, understood. ⁸¹ என்ருக்கொ, see VI. 41. *pl.* agreeing with அபுக்கொ.

XXX.

Thus¹ did they chatter⁸ all sorts of² abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பற்பல, see IX. 7. ³ உபஹசயநதிட்டுங், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார் கஃ; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* ⁵ நெஹத்து, from நெஹக்கிஹது, *vin. i. c. w.* உபநீகஃ, understood. ⁶ ஷரல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* ⁷ ஹக்கி, *vin.* from ஹக்கிஹது, *i. c. w.* உபநீகஃ, understood. ⁸ டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார் கஃ, *v. comp. of vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகிஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ உகலம், from உகிஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதஹன, from பதஹகிஹது, *past part.* ³ ஸுஹஸ்சத்தனத்தினல், from ஸுஹஸ்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஸுஹஸ்சன், “a fool,” ஸுஹஸ்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சுண்ண, “little or mean,” சுண்ணத்தனம், “littleness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டும், *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. ⁶ தங்க ஸ்க்குள், see XXVIII. 12 and 13, the fin. ஸ் doubled, A. G. S. 16. ⁷ அய்யேயே, see XXVI. 7. ⁸ பேராணபன், from பேராசனது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னுன், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என்ஹு, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அஹபவஸ்சு, *def. v.* இச்சு, used with the *inf.* அஹப, from அஹசனது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any tense, person, gender or number, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. ¹³ அபன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எபன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என்ஹு, see II. 1. ¹⁶ அசாஸ்கவஸ்சு, from அசாஸக்கனது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,³ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ உத்தமபாடலே, from உத்தமபாடி, comp. of the *ind.* letter உ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தமபாடி, *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² பழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* பழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேட்பான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருபன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சென்று, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிருங்கி, from மனதிருங்கிற்று, *nominal v. comp.* of *sub.* மனது, and *v.* இருங்கிற்று, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஆயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ செராஸ் வுங்கேரன், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்று, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1,4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ உபதிக்ஷம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* செராஸ்ஸு, the *cop. conj.* உம் is added.

² ஏடுங்குபட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96. ³ நடந்ததது, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴ சேரல், see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵ அவன், see XIX. 8, *nom.* to என். ⁶ இவர்கடா, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷ டிஸ்சத்தனத்தது, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டு கொண்டு. ⁸ நன்முடி, see XII. 11. ⁹ கண்டு கொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰ ன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்ந்து. ¹² எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ ஆய்ந்து, XXII. 28. ¹⁴ நூங்கடா, see XXIX. 40, *pl. nom.* to சேய்வர்கடா. ¹⁵ எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ ஒத்து, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* ¹⁷ வேகுமான்த்தது, from வேகுமானம், *sub. sing. acc.* ¹⁸ சேய்வர்கடா, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நூங்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive* form of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ ஆய்வேடி, see XXVI. 7. ²¹ பேரன்வண, see XXXI. 8, *acc. gov.* by அனுப்பிக்க. ²² இங்கே, *adv.* ²³ அனுப்பிக்க, from அனுப்பிக்கிறது, *v. infin.* gov. by திராணி யுண்டு. ²⁴ எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵ திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶ உண்டு, from the root

உண், *v. def.* ²⁷ பேடு, *adj.* ²⁸ உத்தபடித்
தவண், *comp. of the sub.* உத்த, and படித்தவண்,
past verbal pagh. masc. from படிக்கிறது, *sing. nom.*
to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்கும், see X. 5. ³⁰ எண்
அண், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶
thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were
kept⁸ for the journey.”⁷

¹ உதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானபர், *nom.* to
the *v.* என்ஹர், see VII. 2. ³ சந்தோஷப்பட்டு,
see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானபர். ⁴ நுய், see
XXIX. 40, *nom.* to the *conjunctive* form செய்தால்.
⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ செய்தால், see II. 4,
conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழங்கு, see
III. 8, *dat.* ⁸ உபத்திருநத, *part. comp. of vin.*
உபத்த, from உபக்கிறது, and the *past part.*
இருநத, from இருக்கிறது, *i. c. w.* பணம். ⁹ நாற்
பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பண்ணம், *sub. sing.* for *pl.*
nom. for *acc. gov.* by தருவோம்; *neuter nouns* are
always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when pre-
ceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote
totality. ¹¹ உணக்கே, see XXIX. 30, the *particle* ஏ
is added for the sake of emphasis. ¹² தருவோம்,
from தருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* A. G. S. 110, the in-
த doubled, A. G. S. 18. ¹³ என்ஹர், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ உபண், see XXXIII. 5. ² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³ னகமலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴ தடைய, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ ஓங்கி, from ஓங்கி ஹது, *vin. i. c. w.* உபண். ⁶ இதலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸ இநது, see IV. 1. ⁹ உத்தனது, *sub. sing. nom.* to ஒடி மருக்குது. ¹⁰ ஒடி மருக்குது, *comp. of the vin.* ஒடி, from ஒட்டுகி ஹது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹ நீங்கல், see XXXIII. 14. ¹² நிறநிறநிறயாய், *sub.* நிறநிற repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³ இருநது, from இருக்கி ஹது, *vin. i. c. w.* நீங்கல். ¹⁴ இநது, see IV. 1. ¹⁵ தடியாய், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ ஹதுகில், from ஹதுகி, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ ஓர், see III. 18. ¹⁸ அடி, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by பட்டு. ¹⁹ பட்டு, from படுகி ஹது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கல், the *particle* ன is added for the sake of emphasis. ²⁰ உபணபண், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டு வருதாய். ²¹ தன், see XI. 10, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ²² பேய் னா, from பேயர், *sub. sing. acc.* ²³ சொல்லு, see

XXIII. 4, i. c. w. அவன் பண், the in. ஈ doubled, A. G. S. 20. ²⁴ எண்ணிக்கே காண்டு பந்தாஸ், v. comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கே காண்டு, and the *conjunctive* form பந்தாஸ், from வருகிறது, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. கே காண்டு வருகிறது added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ அஹவரும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* பந்திருக்க. ²⁶ இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ பந்திருக்க, v. *infin.* comp. of *vin.* பந்தா, see III. 12, and the *infin.* of the *sub.* v. gov. by அஹவரும். ²⁸ பண்ணுபெண், from பண்ணுகிறது, v. *fut.* 1st pers. sing. the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁹ என் னான், see XVII. 24, agrees with அவன்.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!¹⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ “Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;”¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ இப்படி, *adv.* see XVIII. 1. ² அவர்களை, see XXVIII. 6. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. அவன், understood. ⁴ ஓநதிஓநதி, from ஓநதுகிறது, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ குருடன், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. ஓதுகின், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ ஓது

---

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப
லக்க, a *natural word*. ⁹ ஒரட, see XXXV. 17 and 18.
¹⁰ பேரட, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely
with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see
XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண.
¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாரா, *interj.* ¹⁴ நான்,
see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தான், see
VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ து,
see XXVII. 8, in apposition with நான். ¹⁷ எண்ண,
from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்.
¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்று, *noun of number*,
used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ எண்ணன்,
see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷
separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴
the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁶
was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of
S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன்,
see V. 2, placed absolutely with the *infin.* உசேபே.
³ எல்லாறுதும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by உசே
பே. ⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ உசே, *sub. sing. nom.* for *acc.*
gov. by உசேபே, which therefore virtually governs two
accusatives, A. G. S. 48. ⁶ உசேபே, from உசேகிறது,
v. infin. placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ
added (with the usual rules of orthography) appears to
be expletive. ⁷ அவர்களும், see XXXIII. 1, the *fin.*

ட changed to ந, A. G. S. 31. ⁸ த ஸ் க ல், see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* பேய ி. ⁹ பேய ி, see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உ ஸ் ஸ ி க் க. ¹⁰ பேய ி பேய ி க், *adj.* பேய ி repeated with the *infin.* ஆ க், see XVI. 10. ¹¹ உ ஸ் ஸ ி க் க், from உ ஸ் ஸ ி க் கி ற து, *v. infin.* placed absolutely with அ ஸ ி க ல். ¹² உ ட், *cop. conj.* the fin. ட் changed to ஸ், A. G. S. 31. ¹³ க ண் க், see XXVII. 10. ¹⁴ எ ி ற, from எ ி ற கி ற து, *infin.* coupled with உ ஸ் ஸ ி க் க், by the *conj.* உ ட், repeated. ¹⁵ உ ட், see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆ ற, *num. adj.* ¹⁷ பேய ி ஸ், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஏ ற ஸ ட், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* இ ற ஸ ட் ட ஸ் ன் ற் க்; the *particle* உ ட் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ட் changed to ஸ், A. G. S. 31. ¹⁹ இ ற ஸ ட் ட ஸ் ன் ற் க், *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* இ ற ஸ ட் ட ஸ், from இ ற கி ற து, and the *infin.* ன் ற் க், from ன் ற் கி ற து, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஏ ற ஸ ட்; the fin. ஸ் and in. ந might have coalesced and become ண்: thus, இ ற ஸ ட் ட ஸ் ன் ற் க், A. G. S. 37. ²⁰ க ண் க், see VI. 7, *i. c. w.* அ ஸ ி க ல், understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஏ த் து க் கே ண் ட ி ி க ல், *v. comp. of vin.* ஏ த் து, from ஏ க் கி ற து, and கே ண் ட ி ி க ல், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அ ஸ ி க ல், understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனாகயாஸ், *c. abl.* of ஆனாக, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.

² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்களுட, understood. ³ பெருகு, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனது தக்காரண.

⁴ தேவனது தக்காரண, from தேவனது தக்காரன், comp. of தேவன், and வனது தக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* வனது, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by ஸ்ரீதித்து. ⁵ மிகவும், from மிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*.

⁶ ஸ்ரீதித்து, from ஸ்ரீதிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்களுட, understood. ⁷ சேரன்ன, see XXIII. 4, *past part.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்தது, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கொடுத்து, comp. of *vin.* கொடுத்து, from கொடுக்கிறது, and *vin.* வனது, from வனது, *comp. vin.* in which the *vin.* வனது is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்களுட, understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரான்களுட, see XXIV. 26, agrees with அவர்களுட, understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

APR 28 1961

783 1488

LD
URL

REC'D LD-URL
JUL 19 1971

JUL 1 1971
REC'D LD-URL

AC NOV 06 1985
JUN 27 1990

Form L9—15m-10,'48 (B1039) 444

7/0

University of California
L 007 121 376 3

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY
AA 000 384 561 7

